Nr. 93 — Środa, 24 Kwietnia 1895. — Rok 85.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów, — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 8. — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 zł. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 zł. 90 ct. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do «Gazety Lwowskiej», otrzymają cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 23 kwietnia.

Prezes gabinetu serbskiego Christicz ma taką skupczynę, jaką chciał mieć i jaką wskutek jego zarządzeń można było z góry przewidywać. Weszło do niej z wyborów przeszło 140 kandydatów stronnictwa postępowego czyli ministeryalnego, dalej około 25 liberalnych i kilku radykalnych, a na podstawie nominacyi królewskiej 36 należących do obozu postępowego, 20 do liberalnego i jeden radykał; trzy nominacye pozostają jeszcze w zawieszeniu. Słowem, rząd jest w nowej Izbie w tym stopniu panem położenia, iż opozycyę należy raczej uważać za rodzaj koniecznej dekoracyi, niż siłę, z którą potrzeba się liczyć, boć i deputowanych liberalnych, powołanych przez koronę do skupczyny należy zaliczyć prędzej do bezbarwnych niż do opozycyi we właściwem jej słowa znaczeniu. Koronni posłowie stanowią poniekąd inteligencyę w nowej Izbie, albowiem w drodze wyborów nie mogą wedle obowiązującej obecnie konstytucyi z r. 1869 otrzymać mandatu ani adwokaci, ani osoby znajdujące się w służbie państwowej, a gdyby nie ci posłowie, skupczyna miałaby fizygnomię czysto włościańskiego i małomieszczańskiego parlamentu. — Znajdujące się dzisiaj u steru stronnictwo, istnieje od roku 1880, a przyjęło nazwę postępowego głównie ze względu na to, iż jego przywódca Garaszanin wytknął mu jako główne zadanie rozwój stosunków krajowych na polu ekonomicznem i możliwe zbliżanie się do państw zachodnich, zwłaszcza najbliższego sąsiada, Austro-Węgier. Po za tem reprezentuje ono w Serbii główny czynnik konserwatywny, rozważny i ożywiony na wskróś uczuciami dynastycznemi, dążący wreszcie do paraliżowania wpływów stronnictwa radykalnego, które głosi zasady agrarnego socyalizmu, a przytem objawia dążności, niedające się pogodzić z monarchiczną formą rządu. — Pierwszy gabinet, który w r. 1881 wyszedł ze stronnictwa postępowego pod przewodnictwem Piroczaneca zapisał swoje istnienie takimi wypadkami, jak: zawarcie traktatu handlowego z Austro-Węgrami, założenie pierwszego banku w Belgradzie, wybudowanie pierwszej kolei żelaznej, koronacya Milana na króla Serbii, wreszcie stłumienie groźnego rokoszu, wywołanego przez radykalnych w okręgach południowych.

Po nieszczęśliwej w r. 1885 wojnie z Bułgaryą, król Milan podejrzywając przewódców znajdującego się wówczas także u steru stronnictwa postępowego o knowania z królową Natalią dla usunięcia go z tronu i zaprowadzenia regencyi w imieniu małoletniego królewicza Aleksandra, zwrócił się nagle do naczelnika obozu liberalnego Risticza i od tej też chwili rozpoczyna się w Serbii okres nieustannych zamieszek, przewrotów i niespodzianek, w ciągu których zmieniały się ciągle gabinety i systemy, bez współudziału wszakże partyi postępowej. A gdy wypadki ostatecznie w ten sposób poczęły się wikłać i w ten sposób rozluźniły się ogólne stosunki, że pretendenci do tronu serbskiego uznali że nadeszła dla nich chwila działania, odwołał się młody król, wsparty radą ojca do męża, który zwykł był występować na widownię publiczną tylko w nadzwyczaj trudnych dla Serbii chwilach. Sędziwy Mikołaj Christicz objął w październiku r. z. niejako dyktaturę i odtąd w kraju zapanowały przynajmniej znośne stosunki, a zagranica niepotrzebowała wyczekiwać z obawą co dzień jutrzejszy przyniesie z Serbii.

Obecnie stoi Christicz na czele ogromnej większości w skupczynie, chociaż trudno oprzeć się myśli, że większość ta ma w sobie coś sztucznego. W każdym razie z trzech stronnictw, jakie istnieją w Serbii, postępowe jest jedynem, które w europejskiem znaczeniu zasługuje na nazwę stronnictwa parlamentarnego i poważnego. Powrót jego do władzy zapowiada zbliżenie się Serbii do Austro-Węgier, a także powrót królowej Natalii na stały pobyt do Belgradu.

Sprawy krajowe.

(*Ruch emigracyjny w naszgm kraju*).

II.

(§) W sprawie ruchu emigracyjnego włościan z naszego kraju, odniósł się Wydział krajowy do Prezydyum Namiestnictwa z prośbą o wyjednanie za pośrednictwem władz centralnych, od konsulatów austryackich w Hamburgu, Bremie i Genui informacyj o losie naszych emigrantów tamże, a mianowicie, gdzie bywają umieszczani przed odpłynięciem, w jakich warunkach i jakim kosztem, czy nie bywają tam wyzyskiwani, oraz jakich należy użyć środków dla ochrony ich przed wyzyskiem; od ambasady zaś austro-węgierskiej w Rio-Janeiro prócz tych informacyj, także wskazówek i dokładnych wiadomości o systemie kolonizacyi w Brazylii, a specyalnie, w którym Stanie i na jakich warunkach otrzymują ziemię nasi emigranci, czy nie są przymusowo lub podstępem używani do robót na plantacyach kawy i który Stan, zdaniem ambasady, byłby dla naszych emigrantów najodpowiedniejszym. Zarazem upraszał Wydział krajowy o wyjednanie u władz centralnych polecenia ambasadzie austryackiej w Rio-Janeiro, ażeby roztoczyła opiekę nad wychodźtwem naszem i starała się u rządu brazylijskiego wyjednać dla niego jak najlepsze warunki.

Wydział krajowy uważa wzmagający się u nas ruch emigracyjny za objaw ujemny, szczególniej zaś emigracyę mającą na celu przesiedlenie się, gdyż ruchowi zarobkowemu nie można odmówić pewnych stron dodatnich. Gdy jednak ruchu emigracyjnego niepodobna powstrzymać, pragnie Wydział krajowy przynajmniej złagodzić ujemne jego skutki, a przedewszystkiem, o ile to w jego mocy, ochronić emigrujących włościan od wyzysku za granicą i w kraju. Wedle zgodnych z różnych stron kraju wiadomości, ludność emigrująca bywa wyzyskiwaną w kraju przez agentów emigracyjnych i faktorów, głównie przy sposobności przekradania jej przez granicę, z powodu odmawiania przez władze polityczne paszportów. Wydział krajowy wyraził Namiestnictwu zdanie, że gdzie stoi na przeszkodzie niespełniony obowiązek służby wojskowej, tam odmowa paszportu i przytrzymanie emigrującego są zupełnie uzasadnione; niejednokrotnie jednak — zdaniem Wydziału krajowego — i bez tego powodu odmawiają władze powiatowe paszportów, a krakowska policya i posterunki żandarmeryi przytrzymują i zwracają do miejsc przynależności wychodźców, w mylnem przekonaniu, że w ten sposób da się ruch emigracyjny stłumić. Tymczasem, kto postanowił emigrować, szuka sobie dróg innych i oddaje się w opiekę przemytników faktorów i agentów, drogo tę opiekę przepłacając. Większą jeszcze szkodę ponoszą ci, co sprzedali już swe grunta i z resztką grosza, po spłaceniu długów i opłaceniu karty kolejowej, ewentualnie i przejazdu morzem, wyjeżdżają; po przytrzymaniu ich bowiem nie mają już w kraju możności utrzymania się i oddają się na łaskę i niełaskę faktorów.

Wydział krajowy upraszał tedy Prezydyum Namiestnictwa o wzięcie pod rozwagę tej okoliczności i wydanie odpowiednich poleceń podwładnym organom, oraz polecenie żandarmeryi, by z całą energią w powiatach dotkniętych gorączką emigracyjną czuwała nad agentami, którymi są najczęściej karczmarze i chroniła lud wiejski przed wyzyskiem.

Wydział krajowy upraszał zarazem Prezydyum Namiestnictwa o zakomunikowanie mu wydanych przez nie zarządzeń, celem udzielenia analogicznych poleceń Wydziałom powiatowym.

W celu uzyskania dokładnych informacyj o stosunkach emigrantów, odniósł się Wydział krajowy również do zarządu Towarzystwa polskiego „Zgoda“ w Rio-Janeiro, Towarzystwa polskiego „Jedność“ w Rio-Janeiro, i Towarzystwa Polskiego Dobroczynności w S. Paulo.

LISTY PARYSKIE.

w kwietniu.

(Karnawał we Francyi. — Wspomnienia historyczne. — „*Fêtes des fous.*“ — „*Concours des grimaces.*“ — „*Carême-Prenant.*“ — „*Le Boeuf gras.*“ — Karnawał dzisiejszy. — Królowa praczek i kawalkada. — Na bulwarach. — W „*Moulin Rouge.*“ — Spleen paryski. — Bohaterowie i bohaterki ostatniego karnawału. — Mistrz ceremonii republiki. — Król serbski w Paryżu. — „*La haute noce.*“ — Turniej na brylanty).

(Dokończenie).

Na balu, danym przez akademicką *Association des Etudiants*, spotkało się przypadkowo dwóch prezydentów. Prezydent Faure zaszczycił akademików obecnością swą i przepasany czerwoną wstęgą wielkiego mistrza legii honorowej, przechadzał się uroczyście przez sale hotelu „Continental,“ gdy w tem nagle — niby duch Banka — zjawia się u progu poprzedni prezydent, Casimir-Périer, również przybrany w czerwoną wstęgę legii honorowej, również uroczyście kroczący, uśmiechający się łaskawie i oklaskiwany przez studentów!

W sali tłoczy się tłum elegancki, ciekawy, co z tego wyniknie. Wówczas nieszczęśliwy mistrz ceremonii, stojący między dwoma prezydentami, i straciwszy snać głowę, ulega potędze przyzwyczajenia, oddaje dawnemu prezydentowi głęboki ukłon, do jakiego przywykł, wyciąga ręce zwykłym, eleganckim ruchem i toruje drogę Casimir-Perierowi, prosząc zgromadzonych by się ustąpili....

Stało się z nim to samo, co się z nami dzieje, gdy spotykamy na ulicy osobę, której kłaniać się już nie chcemy: zaskoczeni mimowoli sięgamy po kapelusz.

Feliks Faure ze spokojem starożytnego Rzymianina zbliżył się do Casimir-Périera i najgrzeczniej wymienił z nim parę frazesów. Lecz dla wszystkich, którzy przypatrywali się scenie tej, jasnem było, że hr. Bourqueney w tej chwili przestał być mistrzem ceremonii....

*

Drugi bohater karnawału paryskiego to młodziutki król serbski, którego rząd przyjmował z honorami wielkimi, publiczność z sympatyą, a „towarzystwo“ z zajęciem niezmiernem.

Rodzina Obrenowiczów nie od dziś zajmuje Paryżan, lecz dziś bardziej niż kiedykolwiek. Wprawdzie hrabia Takowy jest już znaną, popularną figurą paryską, kontynuującą w życiu galeryę Daudetowskich *Rois en exil.* Lecz królowa Natalia, która zjawiła się w kilku salonach paryskich, świeżo olśniła wszystkich majestatyczną pięknością i wdziękiem kobiecym, a poczytne bardzo pismo *Echo de Paris* drukuje właśnie w odcinku swym powieść p. t. *La reine Nadège*, w której dzieje królewskiej tej rodziny przedstawione są na podstawie autentycznych pono informacyj. Król Milan występuje w powieści tej pod nazwą Daniła I, Serbia jako *Royaume d' Arcadie*, car rossyjski jako *Empereur d' Orient* a generał Keszko jako *admiral Nordenfeld.*

Lecz nic tak nie zaintrygowało wielkiego świata paryskiego, jak przybycie młodego króla Aleksandra, o którym szła wieść, że ma nietylko chęć zapoznania się z Paryżem, ale że ma poważniejsze zamiary — matrymonialne. Król Aleksander z wielką swobodą obracał się po Paryżu i dowiódł raz jeszcze paradoksalnej prawdy, że ukoronowane głowy najlepiej czują się w republikańskim Paryżu. Paryż, to dla nich powiększona Nicea, wielkie miejsce kąpielowe, do którego się przybywa ma zimę, by zrzuciwszy więzy etykiety, zakosztować nieco życia prywatnego człowieka, jeździć płatnemi dorożkami, bawić się swobodnie po salonach i t. d. i t. d....

Co prawda, nadużywano nieco młodości króla serbskiego; niektóre panie z towarzystwa mówiąc doń a bardziej jeszcze, mówiąc o nim, odzywały się tonem nieco zbyt protekcyonalnym. I tak pewna księżna zapowiadając w salonie swym, że król Aleksander zjawi się na przyszłej jej recepcyi, użyła następującego zwrotu:

— *La reine Natalie m'envoie de Biaritz sôn enfant, pour que je l'introduise dans le monde....*

Z tem wszystkiem, w owym wielkim świecie paryskim, który mimo nicejskiego swego potrosze charakteru, do dziś dnia bez apelacyi wyrokuje o walorze osobistym wybitnych osobistości obu półkuli — dyplomatów i piękności, artystów i królów — w tym wielkim świecie, powiadam, król Aleksander pozostawił najsympatyczniejsze wrażenie. Panowie mówią o nim, że inteligentny, dojrzały nad wiek i bez afektacyi, a panie — że przystojny.

*

Drugą stronę edukacyi paryskiej króla Aleksandra objął hr. Takowy. Poznawszy „świat“ młody król poznać jeszcze musiał półświatek paryski. Przyjęto tedy zaproszenie redakcyi *Figara*, która na cześć króla serbskiego wydać chciała w pałacu swym recepcyę połączoną z przedstawieniem „specyalitetów“ paryskich. Program ułożył sam hr. Takowy, *en connaisseur de cause.* Defilowały tedy przed młodym królem w ciągu dwóch godzin słynna Emilienne d'Alençon, królowa *Eldorada* Yvette Guilbert, primadonna *Scali*, Mlle Ugalde, klejnot *Varietés* i *La belle Otero* atrakcya *Folies Bergères.* Ujrzał król Aleksander tańce francuskie i japońskie i hiszpańskie i ujrzał brylanty, jakimi żadna z pań, należących do „świata“ popisać się przed nim nie mogła....

Hr. Takowy miał racyę. Obracając się wyłącznie w salonach, młody król nie byłby poznał charakterystycznej strony życia paryskiego: dominującej pozycyi półświatka, który występuje tu ze świetnością i z czelnością, przypominającą Ateny Peryklejskie i Rzym upadający. Kurtyzany w wielkim stylu, występujące od czasu do czasu z kaprysu na scenach chansonetowych lub operetkowych, — *la haute noce* jak obecnie zwą tę śmietankę półświata — są dziś przedmiotem bezustannego zajęcia klubów, dzienników a nawet salonów. One to rej wodzą w Bois de Boulogne, paradują na korsie w Nicei i w Monte-Carlo, zadziwiają świat toaletami i klejnotami. I dla nich karnawał jest wielkim sezonem, i one zaliczają się do jego bohaterek; a „walka na brylanty“, która odbyła się w Monte-Carlo między Lianą de Pougy a piękną Otero

Akcya w sprawie upaństwowienia kolei.

Już z wczorajszej depeszy wiadomo, że na posiedzeniu komisyi budżetowej Izby posłów Rady Państwa w dniu wczorajszym, złożył Pan Minister handlu hr. Wurmbrand oświadczenie w sprawie akcyi Rządu co do upaństwowienia nowych linij kolejowych. Oświadczenie to, uzupełnione telegraficznie, przedstawia się w sposób następujący: Pan Minister handlu hr. Wurmbrand podniósł w swem oświadczeniu, że dotychczasowe upaństwowienia kolejowe stworzyły tylko pełną przerw sieć, która uniemożliwia jednolitą taryfę i politykę kolejową. Wskutek tego Państwo musi dążyć do tego, aby objąć w zarząd kolej Południową. To samo odnosi się i do innych kolei głównych. Skoro tylko Państwo będzie w możności nabyć je z korzyścią dla całego ustroju kolejowego, Rząd będzie się trzymał tej polityki. Prowincyonalne względy nie mogą być brane pod uwagę przy wielkiej polityce handlowej. Pan Minister spodziewał się, że ważna kwestya upaństwowienia kolei Południowej w ostatnich czasach bliższa była urzeczywistnienia, lecz obecnie ku swemu ubolewaniu stwierdzić musi, że ostatnia konferencya z rządem węgierskim nadziei tej nieusprawiedliwiła.

Obecny rząd węgierski uznał potrzebę zoryentowania się co do zasadniczych kwestyj upaństwowienia kolei Południowej, co z natury rzeczy pociągnie za sobą ten skutek, że generalne zgromadzenie kolei Południowej nie będzie mogło oświadczyć się z odpowiedzią na propozycye Rządu. Rząd zatem już dzisiaj spotyka się z niemożliwością przedłożenia jeszcze w ciągu bieżącego okresu sesyi, tego projektu ustawy, a to z tego względu, że trzyma się stale ogólnej idei swojej polityki kolejowej i z ewentualnem upaństwowieniem łączy szereg kolejowo-politycznych zarządzeń, a Izba z drugiej strony w bieżącym okresie sesyi tak przeciążona jest pracami, że uchwał w tym kierunku oczekiwać od niej nie można. Nie można zatem spodziewać się, aby Rząd, mimo iż trzyma się swojej polityki kolejowej, mógł jeszcze w tym okresie sesyi przedłożyć odpowiedni projekt.

Ks. Bismarck.

Ekskanclerz niezmordowany jest w przyjmowaniu deputacyj hołdowniczych a co godniejsza uwagi, w wygłaszaniu mów na różne przemówienia powitalne. W dniu wczorajszym miały się pojawić w Friedrichsruhe panie niemieckie z Poznańskiego i Prus zachodnich, lecz do tej chwili nic jeszcze nam nie wiadomo, jak wypadło przyjęcie i jaką mową uraczył je ks. Bismarck.

Przed kilkoma dniami składały księciu Bismarckowi hołdy uwielbienia cechy rzemieślnicze. Ks. Bismarck powiedział, dziękując za powinszowania i życzenia, że zabezpieczenie na starość i kalectwo zamierzał zupełnie inaczej urządzić, niż jest ono dzisiaj, ale dobre chęci jego rozbiły się o opór, który mu z różnych stron stawiano. Dążył on też do osłony rzemiosła opieką prawa, ale i te dobre chęci pokrzyżował mu parlament — poczem ogarnęło go zniechęcenie i przestał zgoła tą sprawą się zajmować.

Onegdaj książę przyjmował deputacyę z Darmstadtu i wygłosił do niej przemowę, w której pomiędzy innemi oświadczył wyraźnie, że Niemcy zajęły Alzacyę nie z miłości do Alzatczyków, ale tylko, aby zaokrąglić granicę i ubezpieczyć się przed Francyą, a więc w celach czysto politycznych. Podobnie wyraził się już ks. Bismarck w parlamencie.

Miodopłynna i pełna entuzyazmu dla Rossyi mowa księcia, wygłoszona podczas przyjęcia Niemców z Odessy, nie znalazła bynajmniej odwzajemnienia w prasie rossyjskiej. Przyjęła ona ją jako dziwną w ustach męża, który przez szereg lat intrygował przeciw caratowi, a dopiero teraz, gdy jest bez władzy, usiłuje rehabilitować się niesmacznymi komplementami.

I tak piszą *Nowosti*:

„Ks. Bismarck przyjął także deputacyę Niemców odeskich. Książę radził im lojalnie zachowywać się wobec Rossyi. Jest to piękna rada i warto, aby i inni Niemcy zamieszkujący w Rossyi, wzięli ją do serca. Ale to tylko przygrywka ks. Bismarcka; sama piosenka zaczyna się dalej. Ekskanclerz radzi Niemcom, aby starali się ugruntować przyjaźń rossyjsko-niemiecką, jak gdyby tych dwóch mocarstw nic pomiędzy sobą nie dzieliło. Otóż słowa te wymagają niektórych poprawek i wyjaśnień. Ks. Bismarck zawsze lubił udawać russofila. Udawało mu się też nieraz podejść niektórych rossyjskich mężów stanu siłą swojej zręcznej dyalektyki, ale w rzeczywistości książę był i został russofobem. Główne jego ciosy po pogromie francuskim wymierzone były przeciw Rossyi. Historya powstań hercegowińskich nie została jeszcze zbadana, lecz przyszły historyk kwestyi wschodniej z pewnością udzieli Bismarckowi sporo miejsca w wypadkach po r. 1870 o ile tyczyły się one Rossyi.“

Zacytowawszy następnie szereg znanych faktów z historyi lat ostatnich, *Nowosti* piszą:

„Politycy „nowego kursu“ otrzymali po ks. Bismarcku bardzo niewdzięczny spadek. Na szczęście wczas się spostrzegli i okazali się bardziej przewidującymi, niż on. Traktat handlowy odrazu złagodził wzajemne stosunki pomiędzy Rossyą a Niemcami, stosunki, których wyraźne naprężenie oddawna niepokoiło Europę. Teraz dzięki hr. Capriviemu, którego plany poparł energicznie cesarz Wilhelm, Rossya i Niemcy znajdują się w tem stadyum stosunków sąsiedzkich, jakie odpowiada interesom obydwóch mocarstw. Ale od stosunków sąsiedzkich do przyjaźni politycznej daleko. I doprawdy nie rozumiemy, jak mógł twórca trójprzymierza mówić o przyjaźni rossyjsko-niemieckiej. Jest to już anachronizm. Przyjaźń taka istniała za czasów cara Aleksandra II-go, który jednak sam już był dotknięty perfidią Niemców. Odtąd o przyjaźni mowy niema. Przeszłości wkrzesić niepodobna, a zresztą po co ją wskrzeszać. Rossya nie straciła nic w tej sytuacyi politycznej. Nie przerywając dobrych stosunków sąsiedzkich, ma teraz rozwiązane ręce, a to jest rzecz bardzo ważna w życiu międzynarodowem.“

Birż. wied. są zdania, że w mowie swej do deputacyi odeskiej ks. Bismarck:

„Potępił bez miłosierdzia własną politykę antyrossyjską, prowadzoną podczas przesilenia wschodniego pomiędzy 1876—1878 r., a wreszcie dalszą walkę ekonomiczną ze zbożem rossyjskiem, kredytem i walorami rossyjskimi. Trudno z większą śmiałością przyznać się do winy, jak to uczynił ks. Bismarck, stojąc już prawie nad grobem w 80 rocznicę swoich urodzin“.

Z Petersburga.

(Godny uwagi artykuł o polityce zagranicznej. — Komisya koronacyjna. — Ze zjazdu drukarskiego. — Nowe pancerniki).

Znany publicysta i były dyplomata, p. Tatiszczew, porusza w *Russk. Wiestn.* kwestyę odświeżenia składu osobistego i ożywienia działalności ministerstwa spraw zagranicznych. Autor sądzi, że ministerstwo to pozyskało w osobie ks. Łobanowa-Rostowskiego, cieszącego się powagą i uznaniem w kraju i zagranicą kierownika, który zapewne w najbliższym już czasie wprowadzi ład, rygor i porządek do swego sztabu dyplomatycznego, nieco zdezorganizowanego skutkiem długotrwałej choroby Giersa. Warunkiem koniecznym ożywienia działalności dyplomatycznej jest, według pana Tatiszczewa, udział w niej pośredni sił społecznych, stojących wprawdzie na uboczu, lecz przyczyniających się do skierowania polityki zagranicznej w tę lub w ową stronę po pierwsze — przez badania dziejowe, powtóre — przez rozstrząsanie spraw politycznych w prasie peryodycznej.

„Niezależność prasy — mówi p. Tatiszczew — w sprawach polityki zewnętrznej jest korzystną i potrzebną dla rządu, niezależna bowiem prasa ponosi sama całą odpowiedzialność wobec gabinetów zagranicznych. Korzyść prasy, niezawisłej od ministra, kierującego polityką zagraniczną, ocenił już przed laty ks. Gorczakow, zrzekając się wszelkiej kontroli ministerstwa nad artykułami dziennikarskimi“.

P. Tatiszczeew sądzi słusznie, iż zainteresowanie się społeczeństwa sprawami polityki zagranicznej nie jest bynajmniej czczą ciekawością, i że należy ją zaspakajać, ogłaszając ścisłe i dokładne wiadomości o przebiegu działalności dyplomatycznej we wszystkich kwestyach poważniejszych.

Komisya koronacyjna została już całkowicie zorganizowaną. Na czele stanął minister dworu, hr. Woroncow-Daszkow, członkami zaś komisyi są: pomocnik ministra, br. Friederyks; radca tajny Wsiewołożski; gen. Kuźniecow; adjutant przyboczny hr. Benkendorf; radcy stanu: Miercałow, Ber i Krywanko; pułkownik Rydzewski i radca stanu Pogożew. Zorganizowano też specyalną kancelaryę dla spraw koronacyjnych, z radcą stanu Pogożewem na czele. Dzień koronacyi cara jeszcze niewyznaczony.

Na odbywającym się obecnie w Petersburgu zjeździe drukarskim został odczytany referat warszawski o ułatwieniu niektórych formalności cenzuralnych i zmian artykułów w ustawie cenzuralnej. Zjazd przyjął ów referat jako podstawę dla przedsięwzięcia starań o wyjednanie tych zmian w drodze właściwej.

W przyszłym miesiącu zostaną spuszczone na wodę dwa nowe pancerniki pierwszej klasy „Połtawa“ i „Petropawłosk“. Przy akcie tym będzie obecny car Mikołaj z całą swoją rodziną.

Pokój między Chinami a Japonią.

Prasa europejska, zwłaszcza prasa państw w sprawie tej interesowanych, zajęta jest w chwili obecnej przedewszystkiem pokojem zawartym między Chinami a Japonią. W głosach tych prasy zdaje się przeważać ton nieprzychylny Japonii a nierzadko czyta się nawet groźby, zwrócone przeciw traktatowi oraz nawoływania do interwencyi mocarstw europejskich. Znanemu doniesieniu nowojorskiego dziennika *World* o rzekomem tajnem porozumieniu między Japonią i Rossyą, zaprzeczyła jeszcze w sobotę telegraficzna agencya petersburska, ogłaszając następujący komunikat:

„Depesza *Worlda* o rzekomej ugodzie pomiędzy Rossyą a Japonią pozbawiona jest wszelkich podstaw i prawdopodobnie w tym celu została zmyślona, aby Chiny w błąd wprowadzić. Gabinety europejskich wielkich mocarstw oddawna są już właściwie poinformowane o zamiarach rossyjskiego rządu wobec wypadków na dalekim Wschodzie. Rossya daleką jest od tego, aby pochwalać traktat zawarty w Simonoseki i będzie strzegła swoich interesów w porozumieniu z innemi mocarstwami, choćby nawet jedno z nich objawić miało zamiar niebrania udziału we wspólnej akcyi.“

Owem jednem mocarstwem jest zapewne Anglia, jak tego domyślać się pozwala widocznie oficyalny komunikat, ogłoszony w *Hamb. Corr.*, a więc w piśmie, utrzymującem ścisłe stosunki z niemieckim urzędem spraw zagranicznych. Komunikat ten brzmi: „W sprawie chińsko-japońskiej pomiędzy interesowanemi mocarstwami jest w toku wymiana myśli. Dotychczas jednak nie ma jeszcze pozytywnej decyzyi, ani w jednym, ani w drugim kierunku. Tymczasem uwagę kół politycznych zwracają na siebie dwie okoliczności. Jednę stanowi bezwzględna apatya prasy angielskiej. Drugą okoliczność stanowi fakt, że Japonia czyni pewne zarządzenia, których inaczej wytłómaczyć nie sposób, jak tylko tem, że zwycięscy wczorajsi przygotowują się na wojnę z Rossyą.“ W istocie, o ile ton dzienników angielskich przejęty jest spokojem i obojętnością, o tyle w prasie rossyjskiej panuje ton groźny, domagający się przeciw Japonii kroków stanowczych, w szczególności ze względu na terytoryalne jej zdobycze w Mandżuryi. *Swiet* domaga się wprost rekompensaty za odstąpienie Japonii Portu Arthura a mianowicie żąda, aby Rossya zajęła Mandżuryę, aż po naturalne jej granice, tudzież Koreę wraz portem Łazarew.

Berlińska *Norddeutsche Allgemiene Ztg.* zamieściła następujące oświadczenie, widocznie inspirowane: Rząd niemiecki, aczkolwiek podczas całej wojny Chin z Japonią zachował ścisłą neutralność i odpychał myśl wszelakiego wmieszania się, nie lekceważy wszelako niebezpieczeństwa, jakie dla Europy wypłynąć może z nowego ukształtowania się stosunków na wschodzie azyatyckim. I udział Niemiec w ogólnym interesie europejskim, wiążącym się z nową formą stosunków wschodnio-azyatyckich, tak jest znacznym, że rząd niemiecki winnym byłby we własnych oczach ciężkiego zaniedbania, gdyby owego udziału swego należycie nie zaakcentował.

Jak wiadomo, jednym z głównych punktów układu pokojowego w Simonoseki jest odstąpienie Japonii wyspy Formozy. Z tego powodu ciekawem jest, jak sami Japończycy oceniają znaczenie Formozy. Otóż niemieckie czasopismo *Marine-Rundschau* powtarza artykuł jednego z illustrowanych pism japońskich o Formozie, który tu podajemy z zachowaniem oryginalności stylu. Artykuł ten brzmi:

„Formoza, wyspa na południowo-wschodnim brzegu Chin, od prowincyi Fakian oddzielona jest przez cieśninę morską, mającą 100 mil morskich szerokości. Wyspa ma 50 mil niemieckich długości, w najszerszem miejscu 25 szerokości, obszar jej 38.803 kil. kwadratowych; wyspa liczy tylko 3 miliony mieszkańców. Na północnym wschodzie wyspy znajduje się nasza Yaye-sima, t. j. grupa wysp prowincyi Okinawa Ken. Położenie wyspy jest tak korzystne, że można walczyć na niej przeciwko wielu setkom okrętów nieprzyjacielskich i że handel całego świata można trzymać w ręku. Gdyby wyspę tę posiadał naród dzielny, cywilizowany, gdyby budował koleje i starał się o podniesienie przemysłu i handlu, wyspa ta stałaby się najważniejszym punktem dla Australii, Indyi, Europy i innych krajów, tak jak gardło dla człowieka. Wtedy Formoza będzie miała większe znaczenie od Hongkongu. Wyspę tę przerzyna w całej długości od północy do południa pasmo gór lesistych, zawierających skarby mineralne. Na zachodnim stoku gór mieszka ludność tuziemcza, tak zw. Szoborny, którzy chodzą jeszcze prawie nago; na wschodnim stoku mieszkają Chińczycy. Wyspa jest tak urodzajna, że dostarcza w znacznej obfitości cukru, ryżu, tytoniu i zbóż różnych. Bogactwa mineralne wyspy są olbrzymie. Znane są pokłady ołowiu, srebra, złota, miedzi, żelaza i węgla, a także źródła nafty. Głównymi portami są na północy wyspy: Tamfiu (98 000 mieszkańców) i Kelug, na południowym zachodzie Takao (220 000 mieszkańców), a nareszcie Anping, port Taivanu.

„Wszystkie porty są tak wielkie i głębokie, że wszelkie okręta mogą tam wchodzić. Po wojnie chińsko-francuskiej cesarz chiński wysłał generała Liu-Ming-Czian jako generalnego gubernatora na wyspę. Wybudował on krótką kolej i forty, ale po za tem wyspa pozostała w stanie barbarzyństwa. Ponieważ Chińczycy nie umieli podnieść znaczenia wyspy, angielska wyspa Hongkong stała się punktem centralnym handlu wschodnio-azyatyckiego, znanym całemu światu, gdy tymczasem Formoza stosunkowo mało jest znana. Gdyby nieszczęśliwa Formoza Chińczykom została zabrana i dostała się w ręce narodu cywilizowanego, Honkong przestałby być punktem centralnym Azyi wschodniej. Gdyby Formoza dostała się nam jako wynagrodzenie za zwycięstwo, nie byłoby trudno nietylko panować na oceanie Spokojnym, lecz naród nasz pozyskałby także przewagę nad całym światem handlowym“.

Z opisu powyższego widać, że Japończycy wiedzą, co znaczy Formoza i że jej nie zmarnują, gdy dostaną wyspę w swe ręce.

KRONIKA

Lwów, 23 kwietnia.

— **Z c. i k. armii.** Dziennik rozporządzeń wojskowych ogłasza następujące odznaczenia: Wojskowy krzyż zasługi otrzymali kapitanowie: Jan Feldmann z 24 pp., Kamil Rebensteiger z 57 pp., Aug. Rössner z 90 pp., Józef Wewreczka z 20 pp., Henryk Plass z 9 pp.

Najwyższe zadowolenie wyrażono kapitanom Karolowi Lechickiemu z 58 pp., Eug. Rohmowi z 95 pp.; rotmistrzom Bron. Zagajewskiemu z 11 p. uł. i Leop. Voitlowi z 8 p.

Gen. lekarz sztabowy dr. Hugo Pollak, szef sanit. XI korpusu otrzymał dłuższy urlop.

Złoty krzyż zasługi z koroną otrzymali lekarze pułkowi: dr. Jan Pawlik z 20 pp., dr. Edm. Kromp z 11 p. art., dr. Józef Ryba z 13 p. art., dr. Bron. Majewski z garn. szpitala w Przemyślu, oraz starszy chirurg Mateusz Wartak z 1 p. uł.

Zastępcami lekarzy asystentów zostali: M. Gold 41 pp., Franc. Janczy 20 pp., Henryk Halban 57 pp., (przy szpit. w Krakowie), Rud. Amster 56 pp., Henryk Papst 41 pp., Izak Jeger 80 pp., Jan Jose 13 pp., Bruno Wojciechowski 30 pp., Chaim Sperter 95 pp.

Do generalnego sztabu przydzieleni zostali porucznicy Jan d'Almeida Correa de Sa z 11 p. uł., Jan Horak z 55 pp.

Przeniesieni: kapitan Józef Chorąży z 55 do 13 pp., porucznicy Rud. Schimak z 15 do 92 pp., Adolf Swoboda z 90 do 97 pp.; podporucznicy Wład. Brożek z 45 do 70 pp.; Antoni Nekula z 55 do 16 pp., Rud. Dichtl z 76 do 57 pp.; kapitan-audytor Jul. Choroszczakowski z 15 do 57 pp.

Podporucznik Otmar Schmerek z 80 pp. otrzymał jednoroczny urlop.

W stan spoczynku przeniesieni: kapitan Fabian Gatalica z 13 pp., porucznik Zygmunt Lanc z 11 p. uł.

Z armii wystąpić pozwolono podporucznikowi w rezerwie Zdzisławowi Małachowskiemu z 2 p. uł.

---

zajmowała ostatniemi czasy Tout-Paris, lubiący plotki.

Oto historya tego turnieju. Oddawna piękna Liana współzawodniczyła z ową „piekielną hiszpanką“, która przybyła z Malagi by zaniepokoić żywot wszelkich Lian, Dian i Emilian paryskich. Już w Paryżu występując w Folies-Bergères, piękna Otero doprowadzała do rozpaczy rywalki swe, zdobiąc się łańcuchami soliterów, które znawcy szacowali na półtora miliona. W Monte-Carlo przepych jej stawał się bajecznym. Lecz tu już nie było igraszką, tu szło o życie! Przyćmiona przez tę hiszpankę, Liana de Pongy straciłaby markę. Zaczęła się tedy stroić w brylanty o lepsze z Oterą. Pewnego dnia zjawiła się na korsie, nosząc na szyi pięć łańcuchów brylantowych. Nazajutrz Otero wdziała dziesięć łańcuchów, spadających na pas. Liana de Pongy cały gorset jedwabny wyhaftować kazała soliterami; lecz wobec rynsztunku brylantowego Otery zbladł i ten stanik kosztowny. Więc Liana raz jeszcze rozpaczliwie sięgnęła do worka wielbicieli swych i wystąpiła z suknią, która cała usiana była brylantami.

Zdawało się, że zwyciężyła, że Otero dała za wygranę. Bo nazajutrz dumna hiszpanka zjawiła się na korsie pieszo, odziana w ciemną, skromną sukienkę, na której ani jedna iskierka brylantami nie migotała.

Lecz o zgrozo! — za nią szła pokojówka jej, której czepeczek i fartuszek cały gęsto wyszyte były brylantami.

Puk.

— Posiedzenia Dyrekcyi funduszu propinacyjnego w sprawach dzierżawnych, odbędą się w dniach 1 i 2 maja o godzinie 4 popołudniu.

— Posiedzenie Rady miejskiej odbędzie się we czwartek, dnia 25 b. m. o godz. 6 wieczorem w sali ratuszowej.

— Kurs dla maszynistów. Na mocy rozporządzenia c. k. Ministerstwa oświaty, odbędzie się w państwowej Szkole przemysłowej w Krakowie w roku 1895 kurs specyalny dla maszynistów, prowadzących lokomotywy, a to w miesiącach maju i czerwcu w 6 godzinach tygodniowo. Kto chce uzyskać przyjęcie na kurs ten, zgłosić się winien osobiście lub listownie z podaniem swego adresu do Dyrekcyi zakładu najdalej do 30 b. m., i wykazać się świadectwem z ukończonego kursu dla obsługujących kotły parowe i maszyny stałe.

Wpisy odbędą się 1 i 2 maja b. r., każdy z wpisujących się płaci 1 zł. na środki naukowe zakładu. Po ukończeniu kursu wydaje się świadectwo, stwierdzające pilność i zachowanie się.

Nauka odbywać się będzie według następującego programu: Kocioł parowy lokomotywy, uzbrojenie lokomotywy i kotła. Lokomotywy, wozy i tendry, ze względu na ich podział. Służba na lokomotywie, służba na stacyi, służba w rezerwie. Przerwy w ruchu, wypadki kolejowe. Czyszczenie lokomotywy i jej płukanie. Stacye wodne, dworce kolejowe, ogrzewalnie.

— Z Izby sądowej. Trybunał sądu przysięgłych we Lwowie, skazał handlarza zboża Jakóba Bandlera, o którego rozprawie donieśliśmy, po trzydniowej rozprawie, za zbrodnię oszustwa, na półtora roku więzienia.

— Na Wawel. Na ręce pani Karolowej Pieniążkowej w Krakowie, złożył dr. Jan Siedlecki 100 zł. na restauracyę katedry i zamku na Wawelu, imieniem Rady powiatowej wielickiej.

— Z obserwatoryum c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie. Dnia 23 kwietnia. Barometr stoi w mierze.

W ubiegłej dobie licząc od godziny 12 w południe d. 22 kwietnia do 12 w południe d. 23 kwietnia b. r mieliśmy wiatr połudn.-zachodni o średniej prędkości 2 m/sek, niebo zachmurzone a powietrze miernie wilgotne (70 proc. wilgotności względnej).

Średnia temperatura w tym czasie była +11·0°C., najwyższa +16·0°C. wczoraj popołudniu, najniższa +7·0°C. dziś w nocy.

Przy zmiennem zachmurzeniu nieba opadu w ubiegłej dobie nie było.

Zniżka barometryczna 745 do 750 mm. znajdowała się w Islandyi; zwyżka 770 do 765 mm. w środkowej Rossyi.

Stan barometru, zredukowany do poziomu morza, był dziś o godzinie 12 w południe 766·0 mm.

Prognoza na dobę 24 kwietnia bieżącego roku (od północy do północy): Wiatr będzie zmienny z południa o średniej prędkości 3 m/sek., średnia temperatura południe się do +11°C., niebo będzie lekko zachmurzone, a względna wilgotność powietrza około 60 proc. Opadu nie będzie.

† Zmarli w ostatnich dniach: We Lwowie, ks. Jan Mazurkiewicz, dr. teologii, b. profesor Wszechnicy lwowskiej, kanonik honorowy kapituły przemyskiej, w 68 roku życia. Pogrzeb odbył się dziś przedpołudniem, przy współudziale licznego zastępu duchowieństwa świeckiego i zakonnego obu obrządków. Chór alumnów śpiewał podczas pochodu cerkiewne pieśni żałobne. Kondukt prowadził ks. infułat Mazurak. Za trumną obok krewnych postępowali profesorowie Uniwersytetu: ks. Skrochowski, dr. Gryziecki i garstka publiczności.

Adolf Dublowski, właściciel znanej pracowni krawieckiej, w 50 roku życia.

Helena Prochaska, w 18 roku życia.

W Kołomyi, Seweryn Koszowski, b. właściciel dóbr ziemskich.

W Wiesbadenie Gustaw Hirschfeld, prof. archeologii na Uniwersytecie w Królewcu.

— Posag. W Stanisławowie odbyło się w magistracie losowanie posagu z fundacyi im. Arcyks. Gizeli. Z pomiędzy 17 kandydatek los padł na Władysławę Ruszel, która wygrała posag w kwocie 150 zł.

— Fałszerze monet. Z Tarnopola telegrafują nam: W Łanowcach, pod Borszczowem, odkryła żandarmerya spółkę fałszerzy monet. Są to włościanie Michał Strzemień i Łukasz Müller. Wybijali oni dziesięciocentówki z najlichszego kruszcu i puszczali je w obieg z powodzeniem. Fałszerzy odstawiono do sądu obwodowego w Tarnopolu.

— Z Królewca donoszą, iż wydział filozoficzny tamtejszego Uniwersytetu otrzymał od rady stanu Simona, kwotę 2000 marek na nagrodę, za najlepszą konkursową pracę, której treścią ma być rozwiązanie pytania: „Kiedy po raz pierwszy i z jakich powodów otrzymali panujący tytuł „wielki“, i dlaczego następne pokolenia jednym z nich tenże zostawiły nadal, drugim odebrały“. Chociaż, ze względu na dalsze warunki konkursu, nie mogą nasi historycy ubiegać się o nagrodę, w każdym jednak razie ciekawy temat zasługiwał na podniesienie.

— Rozdanie nagród. Z Wiednia donoszą, że Pan Minister handlu rozdzielił w dniu 21 b. m. w Izbie handlowej uroczyście nagrody, otrzymane przez 178 wystawców austryackich na wystawie w Antwerpii. W przemowie swojej zaznaczył Pan Minister, że Austrya jest obok Francyi jedynym krajem który zrozumiał dobrze nowożytny smak i zmysł artystyczny. Zadaniem Rządu będzie stwarzać warunki rozwoju rodzimego przemysłu.

— Z Lublany, dotkniętej straszliwem trzęsieniem ziemi, donoszą w dalszym ciągu: Onegdaj t. j. w sobotę o godz. 6 minut 40 wieczorem dało się uczuć jedno silniejsze wstrząśnienie, po którem w nocy nastąpiły dwa lekkie wstrząśnienia. Deszcz i wiatr mniejszy. Prace demolacyjne postępują. Zakład karny na zamku jest silnie uszkodzony. Wezwano pomocy techników. Dla przeprowadzenia więźniów wyznaczono oddział wojska. Przybyłą drugą kompanię pionierów oddano do rozporządzenia burmistrzowi. Rozdawanie ciepłej strawy przez ochotnicze Towarzystwo ratunkowe i kuchnię ludową odbywa się w porządku. Natłok przy rozdzielaniu jedzenia jest wielki. Wczoraj przybyli tu starsi inżynierowie Karol Pompe i Rainer Sopuch z ministerstwa spraw wewnętrznych, oraz starszy inżynier Józef Klose i inżynier Fryderyk Habermann z wiedeńskiego Namiestnictwa. Prócz tego oczekiwani są dwaj inżynierowie państwowi, oraz majstrowie murarscy z Gracu.

Dla dotkniętej katastrofą ludności Krainy ofiarował Najd. Arcyksiążę Ludwik Wiktor 500 zł., a Najd. Arcyksiążę Rainer i Najd. Arcyksiężna Marya 1000 zł. Nadto złożyła austryacka Kasa oszczędności w Wiedniu 5000 zł., firmy Schwarz, Trebin i Sp. w Littai 500 zł., Hans Rabenburg w Gracu 100 zł., hr. Herman Attems w Lublanie 100 zł., Towarzystwo wzajemnych ubezpieczeń od ognia w Gracu 2000 zł., Gottlieb Bettelheim w Wiedniu 100 zł.

Wydział giełdy złożył 500 zł. na dotkniętych katastrofą w Lublanie. Taką samą kwotę ofiarował prezes Izby handlowej Reinelt. Rada m. Czerniowiec ofiarowała kwotę 300 zł.

Ostatni dzień i noc w Lublanie upłynęły spokojnie. Dały się uczuć tylko bardzo nieznaczne wstrząśnienia.

— Kolej żelazna z Berdyczowa do Żytomierza ma być ukończoną i oddaną do użytku publicznego na początku grudnia r. b. Roboty już zostały rozpoczęte. Most kolejowy, z powodu skalistych brzegów, zbudowany będzie o 7 wiorst od Żytomierza, chociaż stacya kolejowa znajdować się będzie w samem mieście.

— P. Teodor Paprocki, znany księgarz warszawski i ruchliwy wydawca, ciężko zachorował; lekarze skonstatowali znaczne pogorszenie. Niebezpiecznie zaniemógł również wiceprezes warszawskich teatrów p. Bogumił Foland.

— Samobójstwo. W Wiedniu zastrzelił się A. Müller, syn księgarza i właściciela drukarni w Stryju; powodem miała być podobno nieszczęśliwa miłość.

— Pożar w Mentonie, który powstał niedawno z niewiadomych powodów, według nadchodzących obecnie bliższych wiadomości, był podobno rzeczywiście groźny i tylko dzięki energii straży ogniowej, przybyłej z 4 sikawkami z Monaco, został umiejscowiony. Płomienie ogarnęły pomiędzy innemi willę, zamieszkałą przez byłego generał-gubernatora warszawskiego, Hurkę, który musiał opuścić ją i wyjechał do syna, zamieszkującego willę Letitia w Nizzy.

— Z Rossyi. Z Rygi donoszą, że gubernator tamtejszy zastosował środki przeciwko samowolnemu przesiedlaniu się włościan.

Do Kanady przesiedlają się partyami koloniści niemieccy z nad Wołgi, do Argentyny zaś nie przestają przesiedlać się żydzi z kraju północno-zachodniego.

W obwodzie kubańskim zaprowadzono obowiązkową naukę czytania i pisania dla kozaków.

— Otwarcie wystawy hotelowej i podróżnej w Amsterdamie, n stąpi 11 maja o godzinie 11 przedpołudniem.

— Z Rzymu donoszą, że szczególnym zbiegiem okoliczności przy ciągnieniu loteryi dobroczynnej „Opatrzności Boskiej“, królowa Małgorzata wygrała, ofiarowany jako fant przez Papieża, śliczny posążek, wyobrażający Madonnę, Los, który wygrał, miał numer 1870.

— Chata Bismarcka. *Nowoje Wremia* pisze, iż w pobliżu stacyi Czndowo, kolei Mikołajewskiej, na folwarku leśnym znajduje się chata, zwana „chatą Bismarcka“, w niej bowiem stawał często Bismarck, gdy był posłem w Petersburgu i gdy udawał się na polowanie do tej lesistej okolicy. W głównej izbie wisi podobno dotąd portret księcia, podarowany przez niego samego właścicielowi.

— Wesoły pogrzeb. W Amiens (Francya), pochowano niedawno człowieka, którego ostatnim rozporządzeniem niepodobna oryginalności odmówić. Nieboszczyk, zapalony miłośnik pikiety, zastrzegł sobie w testamencie, aby mu włożono talię kart do trumny, aby czterech najbieglejszych w tej grze mieszczan zaniosło go na barkach swych na cmentarz i aby po drodze, dla odświeżenia się, wstąpili do kawiarni, gdzie zwykł był miewać swoją partyjkę. Za dopełnienie tych warunków, otrzymali po parę tysięcy franków.

— Późny wiek. Paryski *Petit Journal* donosi: Prefektura w Lille miała w tych dniach wizytę emigrantki polskiej wdowy Rostowskiej, która liczy obecnie 112 lat i przyszła odebrać osobiście małą rentę, jaką jej wypłaca rząd rzeczypospolitej. Pani Rostowska miała bardzo ruchliwe życie. Jako markietanka odbyła kampanię rossyjską. Dzielna kobieta była w 12 bitwach, dwa razy była ranną i jest ozdobiona orderem srebrnego krzyża. Od dwudziestu lat mieszka w Aniches i ma dotychczas rzeźwość umysłu, wyborne zdrowie, ale nieco już osłabioną pamięć. Ubodzy w Aniches mają w pani Rostowskiej prawą poświęcenia dobrodziejkę. Pani Rostowska, Mazurkiewiczówna z domu, wychowała 15 dzieci, a obecnie żyje w osamotnieniu. Ostatni jej syn umarł kilka lat temu, przeżywszy lat 80.

— Bajeczny amerykański spadek. *Przegląd Wszechpolski*, organ Towarzystwa geograficznego, zajmujący się żywo sprawami emigracyjnemi, donosi w sprawie spadku po ś. p. Jakóbie Gostkowskim co następuje:

„Przed kilku miesiącami podaliśmy za *Dziennikiem Chicagoskim* wiadomość o powyższym spadku, wynoszącym bajeczną sumę 16 milionów dolarów. Wiadomość ta wedle zapewnienia *Dziennika Chicagoskiego* polegała na wiarogodnych źródłach. Wskutek tego ogłoszenia zgłosiło się do redakcyi naszej mnóstwo osób interesowanych tą sprawą. Celem zbadania czy spadek ten nie jest zwykłym humbugiem, udaliśmy się do władz rządowych w Guatemali, gdzie Jakób Gostkowski miał jeszcze przed laty 50 umrzeć i gdzie rzekomo ten spadek się znajduje, oraz do konsulów Stanów Zjednoczonych, oraz Guatemali rezydujących w Wiedniu. Z Guatemali dotąd nie otrzymaliśmy żadnej wiadomości — natomiast otrzymaliśmy niedawno odpowiedzi od konsulów. Obaj konsulowie tak Guatemalski jak i St. Zjednoczonych nie mają wprawdzie żadnych wiadomości w tej mierze, lecz uważają cały spadek za humbug obliczony na łatwowierność licznych spadkobierców i zalecają największą ostrożność. Nadto konsul guatemalski oświadczył, iż w sprawie tej zasięgnie autentycznych wiadomości w ministerstwie sprawiedliwości w Guatemali i że rezultatem podzieli się z redakcyą pisma naszego. Ponieważ więc sprawa tego spadku zajęła liczne koła społeczeństwa naszego, zaś adwokaci chicagoscy, zajmujący się tą sprawą bądź już pobrali pewne zaliczki, bądź też żądają dość znacznych zaliczek, przeto zalecamy wszystkim reflektującym na ten spadek, aby aż do stanowczego zbadania tej sprawy, która wkrótce nastąpi, wstrzymali się z wydawaniem jakiejkolwiek kwoty na zaliczki, gdyż jest bardzo prawdopodobnem, iż cała wiadomość o spadku jest fałszywą.“

Notatki literacko-artystyczne.

Repertoar teatralny. Dziś, we wtorek przedstawienie składane na dochód złożonego ciężką chorobą b. śpiewaka naszej sceny p. Köhlera, dane będzie przedstawienie ze współudziałem amatorów teatru ludowego. Artyści teatru odegrają „Bzy kwitną“ i „Lorenzo i Jesyka“, a amatorowie „Na poddaszu“ i „Łobzowianie“. W antraktach śpiewać będzie p. Janina Korolewicz.

We środę po raz pierwszy daną będzie wesoła krotochwila Bissona, autora „Niespodzianek rozwodowych“ p. t. „Bal Maskowy“, z udziałem pp. Czaplińskiej, Gostyńskiej, Fiszera, Żelazowskiego, Walewskiego i Trapszy.

We czwartek po raz drugi „Bal Maskowy“.

Do pracowni malarza Juliusza Schmidta w Wiedniu, przybył w dniu 20 b. m. Najjaśniejszy Pan Cesarz Franciszek Józef i polecił mu wykonanie Swojego portretu.

Dyrekcya teatru miejskiego w Krakowie, wystosowała do komisyi teatralnej pismo, zawiadamiające, że w miesiącach czerwcu i lipcu urządza *stagione* operowe w Krakowie. Danych będzie 40 przedstawień; wystawione zostaną opery: „Halka“, „Straszny dwór“, „Jawnuta“ (Moniuszki), „Traviata“, „Favorita“, „Mignon“, „Faust“, „Carmen“, „Pajace“, „Cavalleria rusticana“, „Marta“, „Bal maskowy“, „Lunatyczka“, „Rigoletto“, „Aida“, „Afrykanka“, „Prorok“, „Lohengrin“. W przedstawieniach wezmą udział: Mira Heller, Konarska z Warszawy, Irena Abendroth, Strassern, Kasprowicz, Myszuga, Bandrowski, Jeromin, Górski z Modyolanu, Wołoszko i t. d.

Z ruchu wydawniczego. Dzieło Teodora Jeske-Choińskiego „Rozkład w życiu i w literaturze“ ukazało się w osobnej odbitce. Jeden z nakładców berlińskich zawarł umowę z p. Bronisławą Neufeldówną w sprawie przekładu na język niemiecki powieści Sienkiewicza „Quo Vadis.“ Jurkiewicza „Geografii powszechnej“ wydano zeszyt 30. „Przewodnik gospodarsko-przemysłowy“ przechodzi pod redakcyę sekcyi warszawskiego oddziału Towarzystwa popierania rossyjskiego przemysłu i handlu, która prowadzić go będzie za pośrednictwem specyalnej delegacyi. — Stanisław Kondratowicz ogłosił powieść „Pierwsze kroki.“ „Chorobę wieku,“ romans J. Jelca wydano w Warszawie w tłómaczeniu *L. P.*

Z literatury. Czasopismo włoskie *La Rassegna Dalmata*, wychodzące w Zadarze (Zara) — ogłasza cały szereg artykułów o sztuce polskiej i o przemyśle. Wyszły one z pod pióra p. Vukowić'a. Sztukę Wołowskiego uwieńczoną na konkursie krajowym „Towarzysz pancerny“, rozpocznie w jednym z najbliższych numerów drukować warszawski *Tygodnik mód i powieści*. Na półkach księgarskich znalazła się świeżo broszurka p. t. „Czarniecka góra, stacya klimatyczna leśno-górska, szkic o klimatologii krajowej“; jest to odbitka ze „Zdrowia.“ *Biblioteki najcelniejszych utworów*, której wydawcą jest p. Lewental, tom ostatni (600 str. w 8ce) zawiera poezye Byrona, tłómaczone przez Mickiewicza („Giaur“), Korsaka („Sara“), Paryzana („Oblężenie Koryntu“), Morawskiego („Mazepa“ i „Więzień Czyllonu“), Odyńca („Korsarz“ i „Narzeczona z Abydos“), Paygerta („Wyspa“) i Czajkowskiego („Beppo“). Obok wyż wzmiankowanych okazują się po raz pierwszy: „Wędrówki Childe Harolda“ i „Melodye hebrajskie“, których przekładu na język polski dokonali na zamówienie „Biblioteki“, pp. Jan Kasprowicz i Adam M—ski. Przedmowę napisał Piotr Chmielowski.

Sekretarz gminny, w skromnej miejscowości belgijskiej, w chwilach wolnych od zajęć, pisał długich lat szereg epopeję klasyczną, opiewającą w formie wysoce artystycznej bohaterskie czyny Napoleona I. Nazwisko autora August Norga; tytuł z 18 pieśni złożonej epopei „Napoliada.“ Norga zaczyna utwór swój od końca, czyli od tryumfalnego pochodu zwłok wielkiego strategika z wyspy św. Heleny, nawiązując w zręczny sposób wypadki z urozmaiconego żywota Napoleońskiego. Część I. wytwornego wydawnictwa (9 pieśni) w ubiegłych kilku dniach ukazała się w handlu księgarskim; wydawcą jest znana firma Lahure.

Ciekawą wiadomość podaje *Mémorial Diplomatique* o byłym pośle, generale Werderze. Oto ma on zamiar opuścić Niemcy, osiąść na stałe w Genewie i zająć się tam pisaniem swoich pamiętników. Można przypuszczać, że zawierać one będą wiele interesujących szczegółów; drukiem ogłoszone zostaną dopiero po śmierci generała.

Panna Lola Beth, Lwowianka, która w ciągu lat dziesięciu zachwycała swym śpiewem Wiedeńczyków, wystąpiła w ubiegłym tygodniu po raz ostatni na scenie opery cesarskiej. Zebrana w teatrze publiczność żegnała swoją ulubienicę owacyjnie nie szczędząc ni oklasków ni kwiatów. Panna Beth udaje się na razie do Paryża, z kolei wystąpi w innych miastach francuskich. Po Francyi odwiedzi podobno Warszawę i Petersburg, skąd popłynie za morze do Ameryki, by i tam — śladem swych poprzedniczek — bogate zdobyć laury.

Diners Hongrois. Zamieszkali w Paryżu Węgrzy, postanowili — za przykładem innych stowarzyszeń — urządzać peryodyczne zebrania i obiady wieczorne, w których mogłyby brać udział wybitniejsze osobistości francuskie. Pierwszy tego rodzaju wieczór węgierski, odbył się przed kilku dniami w jednej z sal eleganckiego urządzonej restauracyi Maire; licznie zebrani goście kilka godzin spędzili na przyjemnej pogawędce przy dźwiękach muzyki. Prezydował Michał Munkacsy.

W Rzymie bawi obecnie pan Julian Klaczko, autor świetnych studyów nad Odrodzeniem, drukowanych w *Revue des Deux Mondes*. P. Klaczko przygotowywuje obecnie obszerniejsze studyum o kaplicy Syxtyńskiej, po którego wydrukowaniu wszystkie szkice, odnoszące się do dziejów Renesansu (grobowiec Juliusza II, St. Maria del Popolo i t. d.), ukażą się w oddzielnym tomie.

Z Paryża donoszą: Z ciekawej próby doświadczalnego sprawdzenia darwinowskiej teoryi transformizmu zdawali sprawę na ostatniem posiedzeniu Akademii nauk ścisłych pp. Chauveau i Phisalix, pracujący w laboratoryach muzeum historyi naturalnej. Sprawdzenie doświadczalne przemiany gatunków rozbijało się zawsze o to, że zawiele na nie potrzeba czasu i ciągłego utrzymywania dowolnie określonych warunków życia. Jednak mikroby, żyjące indywidualnie krótko i szalenie szybko się rozmnażające, powinny były *a priori* być niezmiernie wrażliwe na zmiany warunków otaczających. Zabrali się do nich pp. Ch. i Ph., i mianowicie do klasycznego bakcyla karbunkułu. W krótkim czasie własności jego naturalne uległy kompletnej zmianie i wytworzył się prawie zupełnie nowy gatunek, który po poprzednim zatrzymał jedynie ślad właściwości zapobiegawczych przy szczepieniu przeciw chorobie karbunkułu.

Z salonu sztuki. Tegoroczną wystawę dzieł sztuki w Berlinie obesłali i artyści francuzcy. Ilość dzieł ich pędzla dobiega do okrągłej cyfry 300 obrazów i rzeźb; nie można więc uważać tego za coś przypadkowego, ale za postąpienie, wywołane głębszym namysłem. Dziełom, które w danej chwili stanowić będą niemałą atrakcyę wystawy, wyznaczono trzy sale; rozwieszać je będą własnoręcznie przysłani z Francyi delegaci. Z artystów z *Champs de Mars*, tworzących ściśle zamkniętą grupę, figurują w Berlinie: Besnard, Carrière, Duez, Gervex i Puvis de Chavannes. Z *Champs Elysées* wybitniejsi: Jules Dupré, Bouguereau, Beer, Axlitte, Pezent, Labrichon, Garrand, Quinton, Connut i t. d.

Rossyjscy malarze mają po raz pierwszy przesłać swoje prace na wystawę sztuki w Monachium, gdzie zastrzegli sobie nawet odrębny dział.

Nr. 8 „Przeglądu Wszechpolskiego“ organu polskiego Towarzystwa handlowo-geograficznego, wyszedł i zawiera: Jedność narodowa, nap. Skr. — Brazylia a Texas, nap. R. Siemaszko. — W sprawie wychodźtwa ludu naszego. — Z zaboru rossyjskiego. — Z całej Polski, napisał I. Żagiewski. — Korespondencye: Z Litwy, z Prus Zachodnich, z Chicago, z Winnipeg, z Hamburga. — Dział ekonomiczny: Pocztowe giełdy pracy, nap. dr. Wiktor Ungar. — Dział informacyjny: W sprawie spadku po ś. p. Jakóbie Gostkowskim. — Ważne dla powracających do starego kraju. — Kronika życia polskiego. — Rozmaitości. — Odpowiedzi od redakcyi. — Ogłoszenia.

„Przedświtu“ nr. 8, dwutygodnika dla kobiet, wyszedł i zawiera: P. Kuczalska-Reinschmit „Kobiety w medycynie“. — Fr. Lasocki „Wbrew zamiarom“, obrazek dramatyczny w 3 aktach (ciąg dalszy). — Dr. H. Biegeleisen „Kobiety w życiu Słowackiego“, studyum (ciąg dalszy). — Zdzisław „Samotność“ (z Musseta), wiersz. — M....a „Przed czterdziestu laty“ (dokończenie). — Przegląd piśmiennictwa. — Kroniczka. — Wiadomości praktyczne. — Ogłoszenia.

Z Izby sądowej.

Wiedeń, 22 kwietnia.

W dalszym ciągu podaje akt oskarżenia, że Eichinger przybywszy do Wiednia znalazł zajęcie w kancelaryi dr. Rothziegla a żona wyszukała sobie także zarobek jako szwaczka kostyumów cyrkowych. Z początku zyskał sobie Eichinger zupełne zadowolenie pracodawcy i dopiero w ostatnich czasach zaszła zmiana w jego zachowaniu się, będąca w związku z tem, że Eichinger czynił wydatki większe, niż mu na to pozwalały szczupłe dochody, i robił zakupna na raty, które w końcu doprowadziły go do sprzeniewierzenia i kradzieży. Kiedy zatajenie malwersacyi sprawiało mu coraz większe trudności, kupił rewolwer, aby odebrać sobie życie. Brakło mu jednak odwagi.

Plan morderstwa — wedle własnych zeznań podsądnego — powstał u niego dopiero 1 lutego przed południem. Wypiwszy kilka szklanek piwa, pomyślał, że tylko zamordowanie dr. Rothziegla wyratuje go z ambarasów. Przypomniawszy sobie, że dr. Rothziegel polecił mu kupić młotek i świder, kupił w sklepie największy młotek i udał się do kancelaryi. Rothziegel przywitał go wyrzutami z powodu jakiegoś zaniedbania. Rothziegel stał przed szafą z książkami, tyłem odwrócony od niego. Eichinger schwycił wtedy młot i ugodził nim Rothziegla w głowę. Rothziegel próbował bronić się, ugodzony jednak kilku jeszcze uderzeniami młotka, upadł na wznak pomiędzy kasę a bibliotekę. Eichinger oczyścił następnie młotek papierem, schował młotek i papier do kieszeni, obmył ręce w kancelaryi w dzbanku, wyjął adwokatowi bez przytomności leżącemu z kieszeni klucz, otworzył kasę i zabrał 140 zł., oraz 3 obligi, które na razie schował w kancelaryi pomiędzy aktami. Słysząc, że Rothziegel jeszcze jęczy, zadał mu leżącym na stole nożykiem cięcie w brzuch i w ramię. Następnie zamknął na klucz drzwi pomiędzy pokojem Rothziegla a kancelaryą i poszedł do domu. Zakrwawiony młotek wrzucił po drodze do kanału. Aby nie zdradzić się przed żoną, zjadł w domu obiad i umówił się, że wieczorem oboje pójdą do Orpheum. Idąc z powrotem do kancelaryi, gdzie przybył o godzinie 3, zapłacił gospodarzowi czynsz za luty.

Akt oskarżenia podaje w wątpliwość, żali Rothziegel istotnie polecił był Eichingerowi młotek kupić. Podsądnemu idzie widocznie o to, by czyn przedstawić jako rezultat nagle powziętej decyzyi, a nie namysłu. Trudno byłoby nawet pojąć, jak mógłby Eichinger bez poprzedniego planu z taką konsekwencyą wykonać morderstwo. Na rozmyślne morderstwo wskazuje już i wybór czasu (południe dnia świątecznego) i wybór narzędzia — młotka, wreszcie fakt, że dla usunięcia podejrzeń, umówił się na dzień ten ze znajomymi na schadzkę w Orpheum.

Akt oskarżenia oświadcza, że na podstawie tych zeznań fakt zbrodni rabunku i rozbójniczego morderstwa jest udowodniony. Zeznanie, jakoby Eichinger kupił młotek z polecenia swojego szefa, zdaje się być wątpliwem, w mieszkaniu bowiem dra Rothziegla znaleziono młotek w zupełnie dobrym stanie. Również zeznanie Eichingera, że ranę ciętą zadał swojej ofierze jedynie dlatego, aby położyć kres jękom, jest niezgodne z prawdą, podobnie jak twierdzenie, że brzytwa owa była własnością dra Rothziegla. Prawdą jest raczej, że nabył brzytwę i zadał ranę brzytwą, aby stworzyć fikcyę samobójstwa. Eichinger postępował wogóle z taką świadomością celu, że można mówić o morderstwie, popełnionem według ściśle ułożonego planu. Oskarżenie przedstawia następnie wszystkie czynności Eichingera, za pomocą których usiłował odwrócić od siebie podejrzenia, podnosi jego zimną krew i panowanie nad sobą, które morderca okazał przy odkryciu zbrodni. Pomagał sam przy bandażowaniu ran i przenoszeniu na sofę; był nawet obecny przy usiłowaniach ratunku i przywrócenia rannego do życia, mimo nieuniknionej obawy, że w razie pomyślnego wyniku natychmiast byłby wskazany, jako morderca. Ze wszystkich tych danych wypływa — kończy akt oskarżenia — że Eichinger dokonał zbrodniczego czynu po dojrzałej rozwadze. Ponieważ poczytalność sprawcy nie ulega, według orzeczenia lekarzy sądowych, żadnej wątpliwości, przeto oskarżenie jest we wszystkich punktach uzasadnione.

Rozprawie przewodniczy radca Holzinger, oskarżenie wnosi drugi prokurator Ceschini, obronę prowadzi dr. Ellbogen. Do rozprawy wezwano 28 świadków.

Przesłuchany dzisiaj Eichinger uznał się winnym i opowiadał cały przebieg ze wszystkimi szczegółami. Obronę swoją gruntuje na tem, że cierpiał z żoną głód, był w okropnych stosunkach materyalnych. Myśl morderstwa powstała u niego w umyśle nagle, nie mógł jej się pomimo wielkich wysiłków pozbyć.

Wspomniawszy o losie żony, stracił przytomność, zaczął gwałtownie płakać. Przez lat siedm żył z nią jak najszczęśliwiej w świecie, tego się zaprzeczyć nie da. Między innemi podał, że jego teść Rabinowicz jest człowiekiem zamożnym, zarabiającym rocznie do 10.000 zł., a pomimo tego córce dawał tylko 10 zł. miesięcznie!

Obrońca dr. Ellbogen wniósł powołanie żony Eichingera na świadka.

(Ciąg dalszy nastąpi).

GOSPODARSTWO I HANDEL

Galic. akcyjny Bank hipoteczny.

Dzisiaj po godzinie 10 zrana odbyło się w sali posiedzeń Rady nadzorczej w gmachu c. k. uprzyw. galic. akcyjnego Banku hipotecznego dwudzieste siódme zwyczajne zgromadzenie akcyonaryuszy tego Banku. Przewodniczył zgromadzeniu prezes Rady nadzorczej JE. hr. Siemieński-Lewicki; jako komisarz rządowy fungował radca Namiestnictwa, dr. Juliusz Kleeberg, jako c. k. notaryusz obecnym był p. Aleksander Jasiński, protokół posiedzenia spisywał sekretarz Banku p. Aleksander Lewakowski. Na skrutatorów powołał przewodniczący pp. Zygmunta Kędzierskiego i Franciszka Szczerbickiego.

Po zagajeniu posiedzenia przez przewodniczącego i po stwierdzeniu, że na zgromadzeniu reprezentowaną jest wymagana liczba akcyj i głosów, uwolniono dyrektora dr. Rybickiego od przedstawienia sprawozdania z obrotów Banku w roku ubiegłym, a wiceprezes Rady nadzorczej, dr. Jan Czaykowski, przedstawił sprawozdanie Rady nadzorczej o wyniku czynności i o zamknięciu rachunków za rok 1894. Ze sprawozdania tego, które przyjęto do zatwierdzającej wiadomości, wyjmujemy ważniejsze szczegóły:

Przedewszystkiem stwierdza ono, że pomimo zmiennych stosunków na targu pieniężnym i zastoju w rolnictwie, spowodowanego kilkoletnimi nieurodzajami, rok ubiegły był dla zakładu korzystnym. Dzięki uchwalonemu przez nadzwyczajne walne zgromadzenie z dnia 10 listopada 1893 r. powiększeniu kapitału akcyjnego o jeden milion, mógł był Bank hipoteczny rozszerzyć w roku tym znacznie swój interes.

Ponieważ dawno już okazywała się potrzeba powiększenia lokalności biurowych, zakupiono przeto na ten cel sąsiadującą z gmachem Banku dwupiętrową realność (za cenę 34.000 zł.), adaptacya zaś i połączenie jej z gmachem głównym uskutecznione będą w ciągu bieżącego roku.

Uchwalona na zeszłorocznem walnem zgromadzeniu zmiana statutu, została już zatwierdzona. W sprawie dozwolenia na wydawanie oprocentowanych książeczek wkładkowych, oraz w sprawie dozwolenia na lombardowanie listów hipotecznych Banku i innych papierów wartościowych, posiadających bezpieczeństwo pupilarne, do wysokości 85 procent każdoczesnej ich kursowej wartości, wniesiono do c. k. Ministerstwa ponowne umotywowane podanie.

W roku ubiegłym wziął galic. Bank hipoteczny udział w syndykacie utworzonym przez Unionbank dla emisyi pożyczki na cele środków komunikacyjnych w Wiedniu. Syndykat został już rozwiązany a zysk Banku hipotecznego z tego interesu przypada na korzyść r. 1895.

W wykonaniu postanowień zmienionego w r. 1893 statutu, Rada nadzorcza mianowała dotychczasowych prokurzystów Banku, pp. Bolesława Bielańskiego i dr. Edwina Herschmanna, zastępcami dyrektorów. Na mocy uzyskanej koncesyi, przystępuje Bank do budowy kolei lokalnej o torze normalnym ze Lwowa do Janowa.

Ponieważ $4^1/_2$ procentowe listy Banku stoją wyżej *pari*, przeto z końcem bieżącego miesiąca ściągnie Bank hipoteczny z obiegu resztę swych 5prc. listów (niepremiowanych) w sumie 3,961.100 zł., pozostawiając posiadaczom ich możność dobrowolnego skonwertowania tych listów na $4^1/_2$prc.; równocześnie dłużnikom hipotecznym Banku, którzy mają jeszcze niekonwertowane pożyczki w 5prc. listach (niepremiowanych) będzie przyznany pod pewnymi warunkami, półprocentowy opust w odsetkach.

Co do szczegółowych operacyj Banku, udzielił Bank w r. 1894 ogółem 393 pożyczek hipotecznych w łącznej wysokości 7,504.100 zł., o 16 pożyczek więcej niż w r 1893. Z sumy tej przypada 4,314.400 zł. na pożyczki udzielone na dobra ziemskie, 1,681.300 na realności we Lwowie, wreszcie 1,508.400 na realności na prowincyi. Z końcem r. 1894 stan pożyczek hipotecznych Banku wzrósł do sumy 40,422.000 zł. Potrąciwszy spłaty amortyzacyjne i nadzwyczajne, jakoteż konwersye, stan pożyczek wzrósł w porównaniu z r. 1893 o 4,695.500 zł.

Ogólna suma listów hipotecznych Banku, będących w obiegu z d. 31 grudnia 1894, wynosiła 40,422.900 zł. Bank zbywał listy swe z wielką łatwością, tak że z końcem roku posiadał ich tylko za 780.500, wliczając w to już wszystkie miejsca sprzedaży komisowej. Cały ten zapas, jako też emisya tegoroczna, wynosząca po dzień dzisiejszy 1,618.300 zł., już są zupełnie rozebrane. — Ponieważ $4^1/_2$ procentowe listy hipoteczne Banku notują wyżej *pari*, przeto Bank, na równi z innymi zakładami hipotecznymi postanowił uczynić swój kredyt hipoteczny tańszym i przystąpić do emisyi listów 4 procen. Plany amortyzacyjne tej emisyi są korzystne dla dłużników i Bank żywi nadzieję, że przyczyni się to do dalszego rozwoju jego interesu hipotecznego.

Zaległości w ratach hipotecznych wynosiły z końcem r. 1894 razem 1,350.575 zł. 24 ct. t. j. o 126.456 zł. 7 ct. więcej niż z końcem r. 1893; jeżeli się jednak uwzględni zwiększony stan pożyczek, okaże się, że właściwie zaległości te proporcyonalnie się obniżyły Na poczet tych zaległości wpłynęło już dotąd 538.264 zł. 61 ct. Ponadto, ze sumy zaległości przypada największa część na takich dłużników, którzy zalegają tylko z jedną ratą i nie dopuszczają nigdy do wdrożenia przeciw nim kroków egzekucyjnych. W ogóle — jak stwierdza sprawozdanie — liczba spraw będących w postępowaniu egzekucyjnem jest nieznaczna.

Także i bankowy dział interesów Banku wykazuje stały wzrost. Suma obrotów kasowych zakładu centralnego we Lwowie i wszystkich trzech filij (w Krakowie, Tarnopolu i Czerniowcach) dosięgła wysokości 307,070.145 zł. 15 ct. Pomimo ogólnej stagnacyi w handlu, spowodowanej nieurodzajami w kraju, wyniki czynności filij banku były zadowalające.

Stan portfelu wekslowego w zakładzie centralnym i we filiach wykazuje z końcem roku cyfrę 6,889.808 zł. 56 ct.; jest to dotychczas najwyższa cyfra od założenia Banku. W porównaniu z rokiem 1893 ta pozycya aktywów, mogąca zawsze być łatwo uruchomiona, wzrosła o 805.113 zł. 90 ct. Odsetki z eskontu weksli przyniosły 391.029 zł. 3 ct. t. j. o 60.402 zł. 47 ct. więcej niż w roku poprzednim.

Bilans Banku w rachunku bieżącym wykazuje również zwiększony ruch. Saldo odsetków w tym dziale dało nadwyżkę 234.286 zł. 85 ct., zatem o 125.510 zł. 21 ct. więcej niż w r. 1893.

Zapas efektów w kantorach wymiany Banku hipot. przedstawiał z końcem roku (licząc według kursu z dnia 31 grudnia 1894) wartość łączną 1,323.233 zł. 63 ct. Zysk ogólny tych kantorów przyniósł 76.059 zł. 39 ct. Wkładki na asygnacye kasowe obniżyły się w porównaniu z r. 1893 znowu o 172.950 zł.; ponieważ zrobiono spostrzeżenie, że publiczność uważa za rzecz dogodniejszą składanie gotówki na książeczki wkładkowe, przeto poczyniono kroki u Rządu w celu uzyskania pozwolenia na wydawanie książeczek wkładkowych.

Kasa zaliczkowa, której klientelę stanowią drobni przemysłowcy, wykazuje stan pożyczek w ilości 605.880 zł. 45 ct., podczas gdy z końcem r. 1893 wynosiły one 569.086 zł. 46 ct. Tytułem odsetek przyniosła kasa zaliczkowa zysku 57.146 zł. 10 ct. t. j. o 2.136 zł. 11 ct. więcej niż w r. 1893.

Gmach bankowy we Lwowie oraz budynki i magazyny w filiach przyjęto w bilansie z kwotą 303.000 zł., t. j. odpisano w tym roku z wartości ich znowu 7.702 zł. 48 ct. Inwentarz sprzętów przyjęto w bilansie z kwotą 1.000 zł. (w r. 1893 z kwotą 6.500 zł.).

Konto podatków wynosiło w r. 1894 79.485 zł. 63 ct. (w r. 1893 52.810 zł. 76 ct.) a wskutek refomy podatkowej zapewne wzrośnie w przyszłości. Płaca i koszta administracyi powiększyły się w ciągu r. 1894 wskutek wzrostu interesów o 0·1 prc. ogólnej sumy obrotów kasowych (z 306.465 zł. 57 c. na 331.029 zł. 74 ct.). Tytułem strat z oddziału handlowego i hipotecznego, odpisano 69.356 zł. 76 ct.

Fundusze zapasowe Banku wzrosły z końcem r. 1894 do 33 prc. kapitału akcyjnego t. j. do kwoty 1.320.000 zł., a na mocy uchwały dzisiejszego Zgromadzenia, osiągnęły wysokość 1,370.000 zł.

Rok 1894 zamknął Bank nadwyżką zysku w sumie 647.934 zł. 70 ct. Z tego wypłacono już dnia 1 stycznia b. r. 5 proc. od kapitału akcyjnego t. j. 200.000 zł., tytułem tantyemy przypada dla rady nadzorczej kwota 43.751 zł. 69 ct., drugie tyle dla dyrekcyi i urzędników, nadto uchwalono przydzielić do nadzwyczajnego funduszu zapasowego 50.000 zł., postanowiono wypłacić superdywidendę od 20.000 sztuk akcyj po 15 zł., co czyni 300.000 zł., a pozostałe 10.431 zł. 32 ct, uchwalono przenieść na rachunek 1895 roku.

Fundusz pensyjny dla personalu Banku wzrósł w ciągu r. 1894 ze 377.600 zł. na 395.900 zł.

Z porządku dziennego uchwalono na wniosek rady nadzorczej, przedstawiony przez jej wiceprezesa dr. Jana Czaykowskiego, ustanowioną w r. 1890 wartość znaków obecności członków rady nadzorczej na posiedzeniach i za miesięczne urzędowanie po 20 zł. pozostawić na dalszych lat 5 aż do końca 1899 r.

W miejsce ustępujących z rady członków jej pp. Antoniego Jaxę Chamca i Edwarda Torosiewicza wybrano ponownie tych samych panów.

O godzinie trzy kwadranse na jedenastą zamknął JE. hr. Wilhelm Siemieński-Lewicki walne zgromadzenie.

Ruch osobowy i towarowy na kolejach państwowych. Według ostatniego wykazu generalnej Dyrekcyi kolei państwowych przewieziono w miesiącu marcu b. r. na wszystkich własnych i we własnym zarządzie kolei państwowych pozostających ogółem osób 2,571.506, ton towarów 1,995.134.

Dochód z przewozu osób i pakunków wyniósł: 1,374.956 zł., z przewozu towarów 5,444.290 zł., czyli ogółem 6,819.264 zł.

Wpływ zimna na ryby. Surowa zima tegoroczna okazała się także zabójczą dla ryb. W Europie zachodniej wyginęła masa ryb, nie znoszących zbyt nizkiej temperatury. Fale morskie wyrzuciły na ląd europejski i amerykański miliony ryb martwych. W Stanach Zjednoczonych pod wpływem mrozów wyginęło mnóstwo ryb z gatunku Tangato Onitis. W departamencie Cote d' Or we Francyi, w niezwykle zimną noc w dniu 11 lutego przypływ morski wyrzucił na brzeg stosy zmarzłych ryb, po które zbiegli się okoliczni mieszkańcy.

Z Łodzi telegrafują do dzienników petersburskich: Daje się tutaj uczuwać coraz bardziej zastój w przemyśle fabrycznym. Wszystkie fabryki skróciły dzień roboczy o czwartą część.

Na posiedzeniu Towarzystwa rolniczego w Mohylowie zadecydowano urządzić w Mohylowie dnia 10 sierpnia r. b. wystawę rolniczo-przemysłową. Na wystawę tę będą przyjmowane również okazy, pochodzące z innych gubernii państwa.

Targ zbożowy.

Lwów, 23 kwietnia: pszenica 7·50 do 8·10 zł., żyto 5·50 do 6·10, jęczmień browarny 5·50 do 6·—, jęczmień pastewny 5·— do 5·50, owies 5·50 do 6·—, rzepak 8 50 do 9·50, groch 6 50 do 10 —, wyka 5 60 do 6·50, nasienie lniane —·— do —·—, nasienie konopne —·— do —·—, bób —·— do —·—, bobik 5·40 do 5·80, hreczka —·— do —·—. koniczyna czerwona galic. 50·— do 70·—, szwedzka 48·— do 55·—, biała 70·— do 90·—, anyż —·— do —·—, kukurudza stara 6·— do 6·80, nowa —·— do —·—, chmiel —·— do —·—, spirytus gotowy —·— do —·—, na termin —·— do —·—, Tymotka 32·— do 38·—. Waranty —·— do —·—.

Usposobienie stałe.

Kraków 21 kwietnia: pszenica biała 8·25 do 8·75 czerwona 8·— do 8·60, żółta 8·— do 8·50 żyto 6·80 do 7·15, jęczmień browarny 6·35 do 6·75, pastewny 6·— do 6·25, owies 6·40 do 7·—, groch —·— do —·—, koniczyna czerwona 50·— do 75·—, biała —·— do —·—, rzepak —·— do —·—.

Usposobienie dobre.

Wiedeń, 23 kwietnia. *(Telegram Gazety Lwowskiej).*

Na wczorajszy targ przypędzono bydła rzeźnego: 3157 sztuk opasowego, — z paszy i 881 sztuk chudego.

Razem 4038 sztuk.

Pomiędzy temi z Galicyi przypędzono 552 sztuk opasowych, — sztuk z paszy i 97 sztuk chudych, z Bukowiny — sztuk bydła opasowego.

Ogółem przypędzono o 128 sztuk mniej niż zeszłego tygodnia, a z samej Galicyi — sztuk mniej.

Popyt był ożywiony. Ceny, dzięki temu, że towar był lepszy, były takie same jak w zeszłym tygodniu.

Płacono: galicyjsko-bukowińskie woły opasowe po 52 zł. — ct. do 53 zł. — ct., za towar przedni po 54 zł. — ct. do 55 zł. — ct.; wyjątkowo po 56 zł. — ct. do 59 zł. — ct.; węgierskie woły opasowe po 52 zł. — ct. do 53 zł. — ct., za towar przedni po 54 zł. — ct. do 58 zł. — ct.; wyjątkowo po 59 zł. — ct. do 61 zł. — ct.; z innych krajów koronnych woły opasowe po 53 zł. — ct. do 56 — zł. — ct., za towar przedni po 57 zł. — ct. do 59 zł. — ct., wyjątkowo po 60 zł. — ct. do 63 zł. — ct.; woły z paszy po — zł. — ct. do — zł. — ct.; krowy po 19 zł. — ct. do 33 zł. — ct.; stadniki po 24 zł. — ct. do 33 zł. — ct.; bawoły po — zł. — ct. do — zł. — ct. za 100 klg. żywej wagi.

Bydło chude po 18 do 20 zł. za sztukę.

OSTATNIA POCZTA

Zgromadzająca się w dniu dzisiejszym Izba posłów Rady państwa będzie zmuszona pracować w ciągu przyszłych miesięcy z wielkiem oszczędzaniem czasu, stoi bowiem wobec nader rozległego programu. Reforma podatkowa zajmie uwagę Izby przynajmniej do połowy maja. Obrady nad projektem rządowym o rewizyi katastru podatku gruntowego, który to projekt wejść musi w życie z dniem 1 lipca, zajmą prawdopodobnie kilka posiedzeń. Kilka projektów zostało zwróconych z Izby panów i będą musiały być na nowo przedyskutowane. Załatwienie projektów o kolejach lokalnych jest także rzeczą naglącą. Na dyskusyę budżetową, która zacząć się ma około 23 maja, liczą w kołach poselskich najmniej pięć tygodni. Tymczasem, jak wiadomo, Delegacye zgromadzają się w Wiedniu już w pierwszym tygodniu czerwca, wskutek czego częściowe przerwy w normalnej pracy parlamentu będą nieuniknione, chociaż Rada państwa będzie obradowała równocześnie z Delegacyami. Do lipca zatem Izba z trudnością tylko będzie mogła załatwić wyznaczony jej zakres prac.

Nowy ambasador niemiecki w Petersburgu, książę Radoliński, przybył z Konstantynopola do Wiednia.

W piątek odbyła się w Ministerstwie spraw zagranicznych pod przewodnictwem szefa sekcyi Glanza pierwsza konferencya włoskiego delegata Miraglii z reprezentantami Rządów austryackiego i węgierskiego w sprawie klauzuli o cłach winnych.

Komisya węgierskiej Izby dep. obradowała wczoraj nad odesłanym przez Izbę magnatów projektem o wolnem wykonywaniu religii. Izba na wniosek ministra oświaty przyjęła przedsięwziętą przez Izbę magnatów zmianę stylistyczną, przywróciła jednak skreślone paragrafy.

W Berlinie rozpoczynają się dzisiaj napowrót prace parlamentarne. W szeregu zadań, jakie oczekują parlament Rzeszy najwięcej budzi interesu ustawa przeciw żywiołom przewrotu, która ma przyjść pod obrady pełnej Izby już na jednem z najbliższych posiedzeń. Z kilku stron uważają jej odrzucenie za niewątpliwe, gdyż — jak zapewniają — „rząd nie zamierza poprzeć skrajnych tendencyj centrum katolickiego, wyrażających się w uchwałach komisyi.“

W Izbie dep. Sejmu pruskiego oczekują załatwienia liczne wnioski poselskie, mianowicie w sprawie wyznaczenia ze skarbu państwa 20 milionów marek na ułatwienie kredytu dla spółek rolniczych; dalej wniosek o uwzględnienie producentów rolniczych przy zakupnie potrzeb państwowych, które to wnioski poparło Koło polskie, w końcu wniosek posła Heeremanna o przywrócenie artykułów 15, 16 i 18 konstytucyi odnoszących się do samorządu Kościoła, które to artykuły zostały za inicyatywą ks. Bismarcka zniesione podczas ostatniej kościelno-politycznej walki.

Tegoroczne manewry cesarskie pod Prenzlau nabierają szczególnego znaczenia skutkiem udziału w nich korpusu gwardyi, tudzież drugiego, trzeciego i dziewiątego korpusu, a wreszcie dwóch dywizyj jazdy.

Nowy ambasador rossyjski przy dworze niemieckim hr. Osten-Sacken przybędzie dnia 4 maja do Berlina i obejmie niezwłocznie urzędowanie.

Z Charkowa donoszą, iż odjeżdżającego ztamtąd do Warszawy Petrowa, nowego pomocnika generał-gubernatora hr. Szuwałowa, żegnano bardzo serdecznie.

W Niszu zebrała się wczoraj nowa skupczyna serbska. Posłowie przybyli bardzo licznie. Na wstępnem posiedzeniu został wybrany prezesem komisyi weryfikacyjnej dep. Rajovicz, mianowany przez koronę.

Z Cetynii telegrafują: Według otrzymanych tutaj doniesień, przyszło pod Plavą do starcia pomiędzy wojskiem tureckiem a Albańczykami, przyczem kilkanaście osób, a między niemi kilka kobiet zginęło. Kilka osób jest rannych. Wojsko tureckie otoczyło miasto.

Z Paryża telegrafują: Onegdaj wieczorem dało austro-węgierskie Towarzystwo wz. pomocy bankiet na cześć ambasadora hr. Wolkensteina, który objął protektorat nad Stowarzyszeniem, oraz na cześć dotychczasowego posła w Stutgardzie hr. Zichy'ego, który przybył umyślnie, aby po raz ostatni przewodniczyć na dorocznem zgromadzeniu i przekazać swoje funkcye nowemu prezydentowi radcy legacyjnemu Lützowowi. Ambasador Wolkenstein wzniósł toast na cześć Najj. Cesarza Franciszka Józefa. Zgromadzenie mianowało hr. Zichy'ego członkiem honorowym. Związek rozdzielił w ciągu r. 1894 sto pięćdziesiąt tysięcy franków wsparcia między austryackich poddanych.

Gaulois donosi: Prezydent Stanów Zjednoczonych Ameryki północnej złoży Francyi w jesieni oficyalną wizytę, która będzie miała polityczną i handlową doniosłość.

Uroczystość setnej rocznicy istnienia szkoły normalnej, mająca trwać 3 dni, rozpoczęła się przedwczoraj przedpołudniem odsłonięciem tablicy pamiątkowej, wmurowanej w ścianę szkoły i podnoszącej zasługi Pasteura. Na uroczystość odsłonięcia tablicy zebrały się tłumy ludzi.

Służba i robotnicy Towarzystwa omnibusów, których liczba wynosi 50.000, postanowili urządzić bezrobocie.

Prezydent Faure był obecny onegdaj w Havre na balu w gmachu municypalnym. Na balu było 2000 osób a między niemi wszyscy oficerowie angielskiego krążownika *Australia*. Bal był świetny.

Prezydent Faure przyglądał się onegdaj przedpołudniem z okien swej willi regatom, następnie zaś defiladzie towarzystw strzelców i weteranów. Prezydent zwiedził następnie fabryki w Graville, poczem powrócił do swej willi na śniadanie. Pomimo deszczu tłumnie zebrana ludność przyjmowała prezydenta nieustannemi owacyami.

Gazetta di Venezia doniosła przed kilku dniami, że cesarz Wilhelm przyrzekł królowi Humbertowi przybyć do Rzymu na przypadający w dniu 20 września r. b. obchód dwudziestopięcioletniej rocznicy wkroczenia wojsk włoskich przez wyłom w Porta Pia do Rzymu. W berlińskich kołach dobrze poinformowanych zaprzeczają stanowczo temu doniesieniu.

Według doniesienia *Politische Correspondenz* z Rzymu, mieszkańcy Adowy (Adue) w Abissynii, oświadczyli się gotowymi ponieść wspólnie koszta włoskiej okupacyi tego miasta. Pomiędzy Adową a Adigratem urządzono już połączenie telegraficzne, tak, iż w chwili obecnej wszystkie główne punkta kolonii erytrejskiej mają już połączenie telegraficzne z Rzymem.

Marszałek Martinez Campos zabiera się energicznie do przywrócenia porządku na wyspie Kubie. Wkrótce po przyjeździe swym ogłosił on stan oblężenia i przyrzekł amnestyę wszystkim powstańcom z wyjątkiem przewódców rokoszu, jeżeli powstańcy poddadzą się legalnemu rządowi.

W nowym Sejmie duńskim połączyli się przeciwnicy ugody, jaką były prezes gabinetu Estrup zawarł był z lewicą w sprawie fortyfikacyj Kopenhagi, w jedno stronnictwo a mianowicie w t. zw. partyę reformy. Nowe stronnictwo liczy 53 członków i wybrało prezesem swym marszałka Sejmu Sofusa Högsbro. Ukonstytuowała się już także część lewicy, przychylna ugodzie; liczy ona 27 członków.

W łonie angielskiej opozycyi zaczyna panować pewne rozdwojenie. Wiadomo, że opozycya składa się z dwóch wielkich odłamów, mianowicie konserwatystów i liberalnych unionistów. Kiedy w kwietniu 1886 r. Gladstone wniósł swój projekt home-rule, żądający dla Irlandyi odrębnego parlamentu, partya liberalna została rozdwojoną, pewna jej część pod przewodnictwem Hartingtona i Chamberlaina opuściła sztandar Gladstone'a i przeszła do opozycyi; fuzya ta przetrwała dotąd wypadki. Z jego łona wyszedł gabinet Salisbury'ego, po jego upadku wytrwała ona w opozycyi przeciw Gladstonowi i Rosebeременu. Obecnie jednak widać w tej budowie pewne rysy. Już przy wyborze nowego speakera widoczny był w opozycyi brak zgody i wspólnej akcyi, obecnie zaś prasa ultrakonserwatywna bardzo ostro uderza na naczelnika lewego skrzydła opozycyi Chamberlaina zarzucając mu radykalne opinie i plany; dotychczas to tylko wojna papierowa, gdyby jednak znalazła swój wyraz w czynach, groziłoby opozycyi rozpadnięcie się, z którego skorzystał liberalny rząd przy zbliżających się wyborach.

Według pogłosek odkryto w Korei szeroko rozgałęziony spisek przeciw królowi koreańskiemu. W japońskich sferach rządowych teraz już zapewniają, że wojska japońskie tak długo nie opuszczą Korei, dopóki nie będą przeprowadzone tam projektowane przez Japonię reformy.

W sprawie pokoju pomiędzy Chinami i Japonią nie brak już pogłosek, że traktat pokojowy został w sobotę (t. j. 20 b. m.) ratyfikowany.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 23 kwietnia. Na dzisiejszem posiedzeniu Izby posłów Rady państwa, wpłynęło przedłożenie rządowe, tyczące się rozszerzenia czasowych uwolnień od podatku czynszowego tych domów w Przemyślu, które ze względu na asanizacyę miasta i na potrzeby komunikacyi musianoby przebudować.

Wiedeń, 23 kwietnia. Niemiecka lewica na wniosek prezydyum klubowego wyraziła jednogłośnie najzupełniejsze zaufanie P. Ministrowi skarbu dr. Plenerowi. Uchwałę tę powitano grzmiącymi oklaskami.

Wiedeń, 23 kwietnia. *(Tel. pryw.)* *Vaterland* wywodzi, że obecna polityczna sytuacya wewnętrzna dlatego przedstawia się tak trudno, iż najmniejsze nawet trudności przedstawiane są jako nie do przezwyciężenia. *Vaterland* nie widzi jednak żadnego powodu do zwątpienia.

Lublana, 23 kwietnia. *(Tel. pryw.)* Najj. Pan przybędzie tutaj zapewne jadąc do Pola.

Lublana, 23 kwietnia. Wczoraj popołudniu o godzinie 3 minut 50 dało się uczuć bardzo silne lecz krótkotrwałe wstrząśnienie, w rodzaju nagłego szarpnięcia, wskutek czego domy znowu znacznie uszkodzone zostały. Kominy pospadały. Ludność ogarnia ponownie panika.

Praga, 23 kwietnia. Dzisiaj przedpołudniem rozpoczęła się tutaj przed trybunałem przysięgłych ostateczna rozprawa przeciw 17 oskarżonym, którzy są obwinieni, iż tworzyli związki anarchistyczne. Rozprawa odbywa się tajnie; potrwa ona cztery dni.

Praga, 23 kwietnia. Poseł do Rady państwa Eugeniusz hr. Wratislaw zmarł wczoraj.

Budapeszt, 23 kwietnia. Komisya prawnicza Izby poselskiej przyjęła się do wniosku komisyi oświaty w przedmiocie ustawy o swobodnem wykonywaniu religii. Prezydent ministrów Banffy oświadczył, że nie może dać żadnej rękojmi co do wyniku głosowania w Izbie magnatów w tym przedmiocie, żywi jednak uzasadnioną nadzieję, że pomiędzy obiema Izbami przyjdzie do porozumienia.

Budapeszt, 23 kwietnia. Pozasłużbowy prezydent najwyższego Trybunału sądowego W. Toth, został mianowany dożywotnim członkiem Izby magnatów.

Nisz, 23 kwietnia. Król Aleksander w towarzystwie Milana przybył tu wczoraj popołudniu. Na dworcu przyjęli króla ministrowie, biskupi, generalicya i wszyscy deputowani skupczyny. Ludność powitała króla bardzo sympatycznie.

Paryż, 23 kwietnia. Prezydent Faure powrócił do Paryża, powitany przez ludność okrzykami.

Źródła urzędowe zaprzeczają wiadomości, jakoby Cleveland zamierzał przybyć do Paryża.

Paryż, 23 kwietnia. Strejkujący personal omnibusów publicznych zamierzył zatrzymać wczoraj na ulicy jeden z kursujących wozów omnibusowych. Wskutek tego przyszło do starcia z policyą, która dobyła białej broni. Dwóch strejkujących odniosło rany, 15 aresztowano.

Petersburg, 23 kwietnia. Ogłoszono urzędownie nominacyę hr. Piotra Kapnista na ambasadora rossyjskiego przy Najw. Dworze w Wiedniu.

Londyn, 23 kwietnia. Izba gmin odroczona do 30 kwietnia.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 23 kwietnia 1895, godzina 10 minut 30. Akcye kredytowe 397·—, Akcye kolei państwowej 431·50, Akcye tytoniowe —·—, Anglo-austryackie 169·50, Unionbank —·—, Południowej 106·—, Renta papierowa —·—, Akcye banku dla krajów koronnych 284·40, 4-prc. listy zastawne banku krajowego 97·75, 4-prc. pożyczka krajowa z roku 1893 98·15, Napoleondor —·—, Rubel papierowy —·—, 4-prc. węgierska renta złota —·—, za 100 marek 59·90. Usposobienie silne.

Wiedeń, 23 kwietnia 1895 r. godz. 2 minut 40. Alpejskie Towarzystwo górnicze 83·30, Węgierskie akcye kredytowe 462·—, Akcye anglo-austryackie 170·—, Akcye banku Union 332·—, Akcye kolei Południowej 115·87, Losy tureckie 84·60, Akcye kolei państwowej 431·75, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 332·50, 4-prc. galic. obligacye propinacyjne z 1889 r. 98·10, Akcye tytoniowe 243·—, Węgierskie obligacye indemnizacyjne 98·15, Akcye kolei Elbetal 293·75, Akcye banku dla krajów koronnych 286·30, 4-prc. węgierska renta złota 123·50, Akcye banku związkowego 164·70, Rubel papierowy 1·31·25, Węgierska renta papierowa 99·40, Kredytowe ziemskie 559·—, Kredyty 398·75, Rimamurania 269·25. Usposobienie silne.

Giełda zagraniczna, dnia 22 kwietnia 1895 r. godzina 4 minut 45. **Paryż**: 3-prc. renta 102·45, lombardy —·—. Usposobienie —. **Berlin**: Ruble rossyjskie 218·90, Akcye kredytowe 241·90, Polskie listy zastawne —·—, Papiery galicyjskie —·—, Rossyjsko-wschodnia 4-prc. pożyczka przyjęcie pro ultimo 67·40, Austryackie banknoty 166·95. Usposobienie —.

Telegramy zbożowe z dnia 22 kwietnia 1895 r. **Wiedeń**: okowita per 10.000 liter procent 16·— do 16·20 zł. **Budapeszt**: Pszenica na wiosnę 7·38 do 7·42 zł. **Berlin**: pszenica na maj 144·75 do —·— zł., żyto —·— do —·— zł., spirytus 34·80 zł. **Paryż**: mąka na bieżący miesiąc 42·10 fr.

Odpowiedzialny Redaktor Adam Krechowiecki.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na ***Gazetę Lwowską*** wynosi za drugie ćwierćrocze, w miejscu 3 zł., **pocztą 4 zł.**; za miesiąc kwiecień: w miejscu 1 zł., **pocztą 1 zł. 35 ct.** Z ***Przewodnikiem*** za drugie ćwierćrocze w miejscu 3 zł. 75 ct., **pocztą 4 zł. 75 ct.**; za miesiąc kwiecień w miejscu 1 zł. 30 ct., **pocztą 1 zł. 65 ct.** Prenumeratę miesięczną przyjmuje się tylko od 1 lub 16 każdego miesiąca.

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie prenumeraty.

W skutek układu zawartego z księgarnią H. Altenberga we Lwowie, można już od 1 kwietnia prenumerować za pośrednictwem administracyi „Gazety Lwowskiej“, dwutygodnik dla kobiet p. t.

„NOWE MODY“

po znacznie zniżonej cenie, a mianowicie:

kwartalnie . . . 1 złr. 20 ct.
miesięcznie . . . — „ 40 „

Ruch pociągów kolejowych

ważny od 1. maja 1894 r. według czasu środkowo-europejskiego.

Do Lwowa przychodzą:	Pociągi pospieszne		Pociągi osobowe		
Z Krakowa, (Berlina, Wrocławia, Wiednia)	2·32	5·25	9·00	6·10	9·00
Z Warszawy . . .	—	5·25	9·00	6·10	9·00
Z Muszyny - Krynicy przez Tarnów (tylko od $^1/_6$ do włącznie $^{31}/_8$	—	—	9·00	—	—
Z Muszyny - Krynicy i Z Chabówki p. Tarnów	—	—	—	—	9·00
Z Muszyny - Krynicy przez Tarnów lub Rzeszów (tylko od $^{25}/_6$ do włącznie $^{15}/_9$)	—	5·25	—	—	—
Z Muszyny-Krynicy p. Stryj	—	—	8·34	12·10	—
Z Nadbrzezia i Tarnobrzega	—	—	—	6·10	—
Z Podwołoczysk i Brodów (na dw. główny)	2·12	9·29	9·10	5·45	—
Z Podwołoczysk i Brodów (na dw. Podzam.)	1·58	9·13	8·45	5·19	—
Z Suczawy	9·40	—	7·37	12·27	6·35
Z Kimpolunga . .	9·40	—	7·37	—	—
Z Radowiec . . .	9·40	—	7·37	—	6·35
Z Berhometu n. S. i Czudyna	9·40	—	—	—	
Z Nowosielicy . .	9·40	—	—	—	6 35
Ze Słobody rungurskiej kopalni	9·40	—	—	—	6·35
Z Husiatyna przez Halicz	9·40	—	7·37	—	—
Z Czortkowa przez Halicz	—	—	—	12·27	—
Z Bełzca, Sokala Jaros.	—	—	—	4·45	—
Ze Sokala	—	—	7·48	4·45	—
Z Ławowczego (Pesztu Miszkolca, Szerencsa Munkasca, Chyrowa i Stanisławowa przez Stryj)	—	—	8·34	12·10	—
Ze Skolego, Chyrowa, Stanisławowa i Borysławia przez Stryj	—	—	2·02	—	—
Ze Skolego i Stryja	—	—	8·47	—	—

Ze Lwowa odchodza:	Pociągi pospieszne		Pociągi osobowe		
Do Krakowa, (Wiednia, Wrocławia, Berlina)	2·24	10.10	4·50	10 35	6·55
Do Warszawy . . .	—	10·10	4·50	—	6·5
Do Muszyny-Krynicy i Chabówki p. Tarnów lub Rzeszów . . .	—	10·10	—	—	6·55
Do Muszyny - Krynicy przez Tarnów (tylko od $^1/_6$ do włącznie $^{31}/_8$)	—	—	—	—	—
Do Muszyny - Krynicy przez Tarnów . .	—	—	4·50	—	—
Da Muszyny - Krynicy przez Stryj . . .	—	—	—	7·10	—
Do Nadbrzezia i Tarnobrzegu	—	10·10	4·50	—	—
Do Podwołoczysk i Brodów (z dw. głównego)	6·08	2·44	9 40	10·20	—
Do Podwołoczysk i Brodów (z dw. Podzam.)	6·22	2·55	10·04	10·47	—
Do Suczawy . . .	6·15	—	10·15	2·25	10·30
Do Czortkowa przez Halicz	—	—	—	2·25	—
Do Husiatyna przez Halicz	6·15	—	—	—	10·30
Do Słobody rungurskiej kopalni	—	—	10·15	—	10·30
Do Nowosielicy . .	6·15	—	—	—	—
Do Berhomethu n. S. i Czudyna . . .	6·15	—	—	—	—
Do Radowiec . . .	6·15	—	10·15	—	10·30
Do Kimpolunga . .	6·15	—	—	2·55	—
Do Sokala	—	—	9.20	6 45	—
Do Bełzca Sokala Jaros.	—	—	9·16	—	—
Do Borysławia p. Stryj	—	—	5·40	9·50	—
Do Ławowcznego (Munkasca, Szerentsa, Miszkolca, Pesztu i Chyrowa przez Stryj).	—	—	9·40	7·10	—
Do Stanisławowa przez Stryj	—	—	9·50	7·10	—
Do Skolego, Hrebenowa i Chyrowa p. Stryj	—	—	9·50	—	—
Do Stryja i Skolego	—	—	3·05	—	—

U W A G A.

Godziny drukowane grubemi czcionkami oznaczają porę nocną od godziny 6 wieczór do godziny 5 min. 59 rano.

Czas średnio-europejski różni się od czasu lwowskiego o 36 minut; 12·00 czas średnio-europejski = 12·36 czas lwowski.

W biurze informacyjnem c. k. austryackich kolei państwowych we Wiedniu (I. Johannesgasse 29) jakoteż w biurze informacyjnem c. k. austryackich kolei państwowych we Lwowie (ulica Trzeciego Maja l. 3, Hotel Imperial) sprzedaż biletów strefowych, okrężnych, dowolnie zestawialnych zeszytów do jazdy, taryf i rozkładów jazdy w formacie kieszonkowym. Informacye w sprawach taryfowych i przewozowych.

Nadesłane.

Wystawy i Muzea.

— **Muzeum imienia Dzieduszyckich** przy ulicy Teatralnej l. 18 otwarte dla publiczności w święta i niedziele od godziny 10 do 11 przed południem, we środy i soboty od godziny 11 do 3. Wstęp wolny.

— **Muzeum imienia Lubomirskich** otwarte codziennie od godziny 9 rano do 1 z wyjątkiem niedziel i świąt uroczystych; we wtorki zaś i piątki od godziny 3 do 5 po południu.

Cennik lwowskiej izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dnia 23. kwietnia 1895.

(bez kuponu bieżącego)

	płacą walutą austr. zł.	ct.	żądają zł.	ct.
1. Akcye za sztukę.				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. mk.	222	—	225	—
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. wa.	333	—	338	—
Banku hip. gal. po 200 zł. w. a.	452	—	462	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	210	—	—	—
Akc. garbarni, Rzeszów po 200 zł.	200	—	203	-
2. List. zast. za 100 zł.				
Banku hip. 5 prc. w. a. w 40 l.	100	50	101	20
„ „ 5 prc. w. a. wylosowane z 10 prc. premią	110	30	111	—
Banku hip. $4^1/_2$ prc. los. w 50 l.	100	80	101	50
Banku kr. $4^1/_2$ prc. w. a. los. w 51 l.	101	20	101	90
„ „ 4 prc. w. a. „ w 57 l.	97	75	98	45
Tow. kred. gal. ziem. 4 pr. w. a. I. emis.	98	50	99	20
Tow. kred. gal. ziem. 4 prc. w. a. los w $41^1/_2$ lat	98	—	98	70
4 prc. w. a. los. w 56 l.	97	80	98	50
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Gal. zakł. kred. włoś. w likwidacyi (daw. 5 prc. $2^1/_2$ prc. w. a.	—	—	—	—
Ogól. rol. kred. Zakład dla G. i B. w likw. 6 pr. w. a. los. w 15 lat	—	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. gal. 5 prc. m. k.	—	—	—	—
Gal. funduszu propin. 4 prc. w. a.	98	30	99	—
Bukow. fund. propin. 5 prc. w. a.	102	—	—	—
Komunalne Banku kr. 5 pr. II. em.	102	—	102	70
Pożyczki kr. 6 prc. w. a. . . .	105	50	—	—
„ „ $4^1/_2$ prc. w. a. . .	100	70	101	40
„ „ 4 „ „ . .	97	80	98	50
„ „ 4 prc. koronowej	98	10	98	80
Losy miasta Krakowa	26	75	28	75
„ „ Stanisławowa . .	41	75	—	—
5. Monety.				
Dukat cesarski	5	71	5	81
Napoleondor	9	68	9	78
Półimperyał	10	—	—	—
Rubel rossyjski srebrny . . .	1	28.—	1	33.—
„ „ papierowy . .	1	30.$^1/_2$	1	32.—
100 marek niemieckich . . .	59	50	60	20

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 20 kwietnia 1895.

Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot.		
maj-listopad	101.70	101.90
luty-sierpień	101.60	101.80
Jednolity dług państwa w srebrze		
styczeń-lipiec	101.80	102.—
kwiecień-październik	101.80	102.—
Losy z roku 1854 po 250 zł. mk. 4 pr.	152.—	153.—
„ „ 1860 po 500 zł. wa. 5 pr.	159.—	159.50
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr. .	164.25	165.25
„ „ 1864 po 100 zł. . . .	197.50	198.50
„ „ 1864 po 50 zł. . . .	197.50	198 50
Renty Com. po 42 litr. austr. . .	—.—	—.—
Listy zast. domen. państw. po 120 zł. 5 prc.	160.—	161.—
Austr. renta zł. wolna od podat. 4 pr.	123.75	123.95
Renta koronna 4 pr za 200 k. .	101.55	101.75
2. Obligacye indem. 5 prc. (za zł. m. k.).		
Bukowiny	—.—	—.—
Galicyi	—.—	—.—
Niższej Austryi	109.75	—.—
Siedmiogrodu	—.—	—.—
Węgier za 100 zł. w. a. 4 prc. .	98.75	99.75
3. Akcye.		
Bank Anglo aust. 200 zł. emit. zł.	169.50	170.50
Inst. kredyt. dla handlu po 160 zł.	395.—	395.50
Niższo-austr. Tow. eskont. po 500 zł.	890.—	905.—
Gal. banku hip. po 200 zł. . . .	—.—	—.—
Gal. ban. d. h. i prz. á zl. 200 wpl. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziem. á 200 zł. .	—.—	—.—
Bank dla krajów koron. á 200 zł.	2·2.25	28?.75
Bank austro-węgierski á 600 zł. .	1086.—	1090.—
Kol. Albrechta 200 zł. w srebrze .	—.—	—.—
Austr. Tow. żegl. par. dun. po 500 zł. mk.	578.—	582.—
Kol. Cesarz. Elżbiety po 200 zł. mk.	—.—	—.—
Kol. Rzeszów Tarn. (w. a.) á 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	3660.—	3670.—
Kol. Kar. Ludw. po 209 zł. m. k.	—.—	—.—
Lwów-Czer. kol. l. po 200 zł. a. w.	332.—	335.—
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. aw.	141.75	142.50
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	210.75	211.75
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Gal. i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zakł. kr. ziems. 4 pr. w złocie w 50 l.	—.—	—.—
Powsz, austr. zakł. kr. ziems. 4. pr. a. w. w 50 l.	99.90	100.70
„ „ „ „ „ 3. pr.	118.—	119.—
„ „ „ „ 3 pr. em. 1889	118 75	119.50
G. zakł. kr. ziems. krak. los. w 18 l. 6 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ „ „w 20 l. 7 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ „ „w 36 l. 6 pr.	—.—	—.—
Gal. Tow kred. w. a. po 4 pr. . .	—.—	—.—
„ „ „ „ „po 4 pr. w 41 l. wyl.	98.50	—.—
„ „ „ „ „ po $4^1/_2$ pr. w 62 latach zwrotne	98.50	—.—
Banku kraj. $4^1/_2$ pr. wa. los w $51^1/_2$ l.	101.—	101.80
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I. emisyi	—.—	—.—
Gal. banku hip. 5. pr. w 40 l. wyl.	101.40	—.—
Banku aust. węg. $4^1/_2$ pr.	100.30	100.80
Węg. Zakł. kred. ziem. akc. w 39 l. wyl. po 5. pr.	101.40	—.—
„ „ „ „ wyl. $4^1/_2$ pr.	101.40	101.70
„ „ „ „ w 41 l. wyl. po 4. prc.	99.50	100.50
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. aw.	—.—	—.—
Tow. kol. żel. Rzeszów-Tarnów (w ex.) a 300 zł. 5 pr. w srebrze . . .	100.40	101.40
Kol. półn. po 100 zł. em. 1886 4%	101.35	102.35
„ „ po 100 zł. „ 1887 „	—.—	—.—
Kol. gal. Kar. Lud. em. z r. 1881 po 300 zł. $4^1/_2$ pr.	—.—	—.—
detto (Jarosław-Sokal)	—.—	—.—
Kol. Gal. Lwów-Czern.-Jas. em. a 300 zł. 4 pr. w srebrze z r. 1884 . .	94.20	95.20
z r. 1884 . .	99.50	100.50
z r. 1866 . .	—.—	—.—
z r. 1872 . .	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w sr.	110.50	111.50
Węg. regulacya Cisy po 100 zł. 4 pr.	151.—	151.50
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. aw.	202.—	202.50
Clarego po 40 zł. m. k.	59.—	60.—
Tow. żegl. na Dunaju po 100 zł. mk.	150.—	160.—
Keglewicha po 10 zł. m. k. . . .	—.—	—.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. aw.	27.—	28.—
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	23.75	24.75
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. aw.	63.—	64.50
Palfiego po 40 zł. m. k.	58.75	59.75
Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł.	17.70	18.—
„ węg. „ po 5 zł.	11.70	12.20
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. a. w.	24.50	—.—
Salma po 40 zł. m. k.	71.50	73.50
St. Genois po 40 zł. m. k. . . .	73.—	74.—
Poż. m. Stanisławowa (po 20 zł. aw)	42.75	46.—
Pożyczki Tryestu po 100 zł m. k. .	150.—	—.—
„ „ po 50 zł. a. w.	70.—	—.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	—.—	—.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k. . .	—.—	—.—
7. Weksle (za 3 miesiące).		
Augsburg za 100 w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 marek w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 marek w. p. n. .	—.—	—.—
Hamburg za 100 marek w. p. n. . .	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	122.55	122.85
Paryż	48.55	48.60
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5.76.—	5.78.—
„ pełnej wagi	5.74.—	5.76.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.72.—	9.73.5—
Rosyjski półimperyał	—.—.—	—.—.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. 8131 (2787 2—3)

W tutejszym Sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 22 kwietnia 1895 powyżej ceny szacunkowej, zaś w dniu 20 maja 1895 nawet poniżej takowej licytacya realności l. 136 według wyk. hip. 35 księgi gr. gminy Uberce niezabitowskie Fedka Czornenkiego własnej na rzecz banku wzajemnych ubezpieczeń „Slavia" w Pradze pto 400 zł. a. w.

Cena wywołania 2133 zł.

Wadyum 213 zł. 30 ct.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusąd. registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych, którzyby po dniu 28 czerwca 1894 weszli do hipoteki lub którymby niniejsza uchwała doręczoną być nie mogła, ustanawia się kuratorem adw. dr. Ozarkiewicza w Gródku.

Gródek, 31 grudnia 1894.

L. 20198 (2757 2—3)

W tut. Sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 6 maja 1895 powyżej ceny szacunkowej zaś w dniu 10 czerwca 1895 nawet poniżej takowej licytacya realności według wyk. hip. 131 ks. gr. gminy Peczeniżyn Mirli vel Meili Dauger własnej na rzecz Towarzystwa kredytowego i oszczędności w Peczeniżynie pto 236 zł z pn.

Cena wywołania 5900 zł. a. w.

Wadyum 590 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tut. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu i dla wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem pana Henryka Szeib c. k. notaryusza w Peczeniżynie.

Peczeniżyn, 18 marca 1895.

L. 903 (2758 2—3)

Dnia 8 maja i 8 czerwca 1895 o godz. 10 rano odbędzie się w tut. sądzie przymusowa publiczna sprzedaż całych realności objętych whl. 406, 607, 582 gm. kat. Kołodziejówka i połowy realności objętej whl. 549 gm kat. Kołodziejówka dłużnika Jędrzeja Tomczuk syna Bartka własnych tudzież całej realności objętej whl. 848 gm. kat. Kołodziejówka Franciszki Tomczuk córki Jędrzeja własnej w sprawie egzekucyjnej Antoniego Tomczuka przeciw Jędrzejowi Tomczuk synowi Bartka o zapłacenie 450 zł., 250 zł., 30 zł. z pn.

Cena wywołania wynosi 1340 zł.

Wadyum 134 zł.

Przy pierwszym terminie realność tylko za lub wyżej ceny wywołania przy drugim także poniżej takowej sprzedaną będzie

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono kuratorem adw. dr. Letza.

C. k. Sąd powiatowy

Skałat, dnia 24 lutego 1895.

L. 5102 (2723 2—3)

C. k. Sąd powiatowy Rohatyński ogłasza, że przeprowadzi w swem zabudowaniu przymusową publiczną sprzedaż realności lk. 22 w Babuchowie wedle wyk. hip. l. 99 tej że gminy w całości, zaś wedle wyk. l. 98 w połowie dłużnika Iwana Hałuszka syna Jacka własnej, na zaspokojenie wierzytelności Chaima Wolfa Weissbracha w kwocie 119 zł. $20^1/_2$ ct. dnia 26 czerwca 1895 i dnia 1 sierpnia 1895 o godzinie 10 rano w budynku sądowym, na pierwszym terminie za lub wyżej ceny szacunkowej wynoszącej odnośnie do ciała hipotecznego objętego wyk. l. 99 kwotę 1310 zł., zaś odnośnie do połowy ciała hip. objętego wyk. hip. l. 98 kwotę 160 zł. na drugim zaś i poniżej takowej.

Wadyum wynosi za ciało hipoteczne l. 99 kwotę 131 zł., zaś za połowę ciała hipotecznego l. 98 kwotę 16 zł.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny, akt oszacowania można przejrzeć w sądzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony Kaz. Abgarowicz w Rohatynie,

Robatyn, 3 kwietnia 1895.

L. 20956 (2773 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Peczeniżynie zawiadamia iż celem zaspokojenia 27 rat po 6 zł. i jednej 6 zł. 32 ct odbędzie się na rzecz c. k. uprz. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie w tutejszym sądzie powiatowym sprzedaż posiadłości lwh. 1077 gm. kat. Peczeniżyn objętej dłużnika Michała Sokołyszyn własnej, w dwóch terminach mianowicie dnia 6 maja i 10 czerwca 1895 każdym razem o godz. 10 przed południem.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony pan Henryk Szeib c. k. not. w Peczeniżynie.

Wadyum wynosi 97 zł. 50 ct.

Peczeniżyn, 21 marca 1895.

L. 14654 (2763 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zabłotowie w sprawie Mozesa Jupitera przeciw Hryćkowi Wakalukowi pto 10 zł. w. a. ogłasza przymusową licytacyę realności wykazem hipot. 925 ks. gr. gm. kat. Ilince objętej dłużnika Hrycka Wakaluka własnej na 320 zł. w. a. oszacowanej w dniach 15 maja 1895 i 14 czerwca 1895 każdym razem w sądzie o godzinie 10 przed południem odbyć się mającą, z tem, że na pierwszym terminie tylko wyżej lub za cenę szacunkową, zaś na drugim także niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Wyciąg hipoteczny, protokół oszacowania i bliższe warunki są w tus. registraturze do przejrzenia.

Wadyum wynosi 32 zł.

Zabłotów, 30 stycznia 1895.

L. 13328 (2762 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zabłotowie w sprawie Samuela Thau przeciw Iwanowi i Jełenie Charukom pto 300 zł. z pn. ogłasza przymusową licytacyę realności wykazem hipotecznym 199 ks. gr. gm. kat. Zabłotów objętej dłużnika Iwana Charuka własnej na 765 zł. oszacowanej w dniach 15 maja 1895 i 14 czerwca 1895 każdym razem w sądzie o godzinie 10 rano odbyć się mającą, z tem, że na pierwszym terminie tylko wyżej lub za cenę szacunkową, zaś na drugim także niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Wyciąg hipoteczny, protokół oszacowania i bliższe warunki są w tus. registraturze do przejrzenia.

Wadyum wynosi 76 zł. 50 ct. w. a.

Zabłotów, 30 stycznia 1895.

L. 9397 (2725 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Sądowej Wiszni podaje do wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Józefy z Golankiewiczów Bednarczykowej przeciw Agnieszce Monita i Janowi Golankiewiczowi o zapłacenie kwoty 4000 zł. odbędzie się dnia 5 czerwca 1895 i 9 lipca 1895 każdym razem o godzinie 10 przed południem w biórze Naczelnictwa sądu przymusowa sprzedaż realności w Sądowej Wiszni położonej wyk. hipotecznym l. 1449 i 1486 objętych tudzież połowy realności wyk. hip. l. 1397 dłużników Agnieszki Monitowej i Jana Golankiewicza własnych.

Cena wywołania stanowi dla realności wyk. hip. 1486 ks. gr. gm. Sądowa Wisznia objętej, cenę szacunkową 603 zł. a. w., dla realności wyk. hip. l. 1449 tejże księgi cena szacunkowa 1047 zł., dla realności wyk. hip. l. 1397 tejże księgi cena szacunkowa 300 zł. dla wszystkich 3 realności łączna suma 1047 zł. a. w.

Wadyum zaś 10 prc. łącznej sumy wywoławczej w sumie 195 zł. 5 ct.

Kuratorem wierzycieli niewiadomych ustanowiono c. k. notaryusza p. Włodzimierza Stronczaka w Sądowej Wiszni z substytucyą Szymona Torskiego z Sądowej Wiszni.

Resztę waruuków licytacyjnych, protokół opisania przynależności, akt oszacowania i wyciąg tabularny można przejrzeć w tusąd. registraturze.

Sądowa Wisznia, 31 marca 1895.

L. 943 (2713 1—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. delegow. w Sanoku podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 70 zł., 70 zł., 30 zł., 50 zł., 100 zł., 50 zł. i 50 zł. wa. z pn. odbędzie się dnia 28 czerwca 1895 i 2 sierpnia 1895 o godz. 10 przed południem w biurze Nr. 25 egzekucyjna sprzedaż realności pod l. k. 15 w Prusieku położonej, wykazem hip. l. 86 ks. gr. tejże gminy objętej, dłużnika Michała Mindaka własnej, 1/3 części realności pod lk. 50 w Prusieku położonej whl. 73 gm. Prusiek objętej dłużniczki Maryanny Wolk własnej i połowy realności również w Prusieku położonej, wykazem hip. l. 188 ks. gr. tejże gminy objętej dłużników hipotecznych Józefa Guzka i małoletnich Feliksy i Pawła Guzków własnej.

Cena wywołania realności whl. 86, 720 zł., 1/3 realności whl. 73, 130 zł., zaś połowy realności whl. 183, 450 zł. wa.

Wadyum 72 zł., 13 zł., 45 zł. wa.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu.

Dla niewiadomego z miejsca pobytu wierzyciela Szyji Fenika oraz dla tych wierzycieli, którzyby po dniu 4 grudnia 1894, prawa zastawu uzyskali, lub tych którymby uchwała niniejsza względem dozwolenia licytacyi, lub inne uchwały w tej sprawie wydane z jakiegokolwiek powodu doręczone być nie mogły, ustanawia się na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratorem ad actum p. adwokata dr. Łobaczewskiego, a p. adwokata dr. Bendla w Sanoku zastępcą tegoż.

Sanok, dnia 12 lutego 1895

L. 19370 (2721 1—3)

W dniach 7 czerwca i 9 lipca 1895 każdym razem o godz. 10 rano odbędzie się w tut. sądzie publiczna licytacya realności w Delatynie pod lk. 932 położonej, whl. 1030 ks. gr. gm. Delatyn objętej na zaspokojenie pretensyi gal. fund. prop. w kwocie 15 zł. aw.

Cena wywołania 50 zł.

Wadyum 5 zł.

Przy drugim terminie zostanie powyższa realność także niżej ceny szacunkowej sprzedaną.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanawia się p. Jana Drohomireckiego.

Protokół oszacowania i wyciąg hipoteczny, oraz bliższe warunki licytacyjne przejrzeć można w tus. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Delatyn, dnia 20 lutego 1895.

L. 14796 (2822 1—3)

W sprawie egzekucyjnej c. k. uprzyw. galicyjskiego Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie przeciw Fedkowi Rygajło o 24 rat po 6 zł. 50 ct. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie o godzinie 10 rano dnia 9 maja 1895 tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 11 czerwca 1895 także poniżej takowej przymusowa licytacya realności pod lk. 95 w Siółku położonej wykazem hipotecznym 355 ks. gr. gm. kat. Siółka objętej.

Cena szacunkowa oraz wywołania 70 zł.

Wadyum 7 zł.

Wyciąg hipoteczny, akt oszacowania i protokół opisania przynależności przejrzeć można w tus. registraturze.

Dla niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanowiony kurator dr. Kazimierz Pawlikowski.

C. k. Sąd powiatowy.

Podhajce, 23 stycznia 1895.

L. 14797 (2823 1—3)

W sprawie egzekucyjnej c. k. uprzyw. galicyjskiego Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie przeciw Pawłowi Maruszczakowi o 25 rat po 9 zł. 75 ct. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie o godzinie 10 rano dnia 9 maja 1895 tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 11 czerwca 1895 także poniżej takowej przymusowa licytacya realności pod lk. 28 w Siółku położonej wyk. hip. l. 298 ks. gr. gm. kat. Siółko objętej.

Cena szacunkowa oraz wywołania 165 zł.

Wadyum 16 zł. 50 ct.

Wyciąg hipoteczny, akt oszacowania i protokół opisania przynależności przejrzeć mozna w tus. registraturze.

Dla niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanowiony kurator dr. Kazimierz Pawlikowski.

C. k. Sąd powiatowy.

Podhajce, 23 stycznia 1895.

L. 12209 (2810 1—3)

W dniach 21 maja i 12 lipca 1895 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna licytacya realności w Dobrotowie położonej wyk. hip. l. 471 księgi gr. gminy Dobrotów objętej, na zaspokojenie pretensyi Seliga Awnera w kwocie 15 zł. 70 ct. a. w. z pn.

Cena wywołania 230 zł.

Wadyum 23 zł.

Przy drugim terminie zostanie powyższa realność także niżej ceny szacunkowej sprzedaną.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono p. adw. dr. Izydora Berlsteina.

Protokół oszacowania, wyciąg hipoteczny oraz bliższe warunki licytacyjne przejrzeć można w tusądowej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Delatyn, 27 marca 1895.

L. 12723 (2811 1—3)

W dniach 21 maja i 4 lipca 1895 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna licytacya realności w Łuhu położonej, wyk. hip. l. 263 księgi gr. gminy Łuh objętej, na zaspokojenie pretensyi Itzka Schwartza w kwocie 26 zł. a. w. z pn.

Cena wywołania 265 zł.

Wadyum 26 zł. 50 ct.

Przy drugim terminie zostanie powyższa realność także niżej ceny szacunkowej sprzedaną.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono Aleksandra Czajkowskiego z Delatyna.

Protokół oszacowania, wyciąg hipoteczny oraz bliższe warunki licytacyjne przejrzeć można w tusądowej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Delatyn, 27 marca 1895.

L. 18494 (2813 1—3)

W dniach 24 maja i 28 czerwca 1895 każdym razem o godz. 10 rano odbędzie się w tut. sądzie publiczna licytacya realności wyk. hip. l. 59 i 1/4 części realności whl. 26 ks. gr. gm. Wierzbna objętych na zaspokojenie pretensyi Jana Krokowskiego w kwocie 50 zł.

Cena wywołania pierwszej realności wynosi 300 zł. a drugiej realności 352 zł. 50 ct.

Wadyum wynosi 10 prc. ceny wywołania.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono adw. dr. Segala w Jarosławiu.

Protokół oszacowania i warunki licytacyjne przejrzeć można w tus. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Jarosław, 11 grudnia 1894.

L. 12873 (2744 1—3)

W dniach 27 maja 1895 i 27 czerwca 1895 każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w tut. c. k. sądzie przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności wedle whl. 523 księgi gr. gm. kat. Bohorodczany Leiby Wassera własnej w Bohorodczanach położonej, w celu ściągnięcia należytości w kwocie 182 zł. aw. z pn. na rzecz kasy zaliczkowej w Nadwórnej.

Cena szacunkowa wynosi 365 zł.

Wadyum 36 zł. 50 ct.

Gdyby nie można ściągnąć ceny szacunkowej realność powyższa na ostatnim terminie także poniżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych i protokół oszacowania tej realności przejrzeć można w tus. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Bohorodczany, 31 marca 1895.

L. 2063 (2776 2—3)

Niniejszem rozpisuje się licytacyę w celu oddania w przedsiębiorstwo robót ziemnych i poszczególnych, w ogólnych warunkach budowy robót murarskich z rusztowaniem przy budowie gmachu na umieszczenie c. k. Gimnazyum w Drohobyczu.

Plany, przedmiar, warunki ogółowe i szczegółowe oraz wzór oferty przejrzane być mogą w tutejszym Magistracie.

Wadyum w wysokości 10 prc. od ceny przez przedsiębiorcę ofiarowanej należy złożyć osobno w tut. kasie miejskiej a złożenie tegoż ma być potwierdzonem przez Kasę miejską na kopercie ofertowej.

Oferty opieczętowane należy wnieść do tut. Magistratu najdalej do dnia 3 maja 1895 o godzinie 5 po południu z uderzeniem której w obecności ubiegających się o przedsiębiorstwo nastąpi komisyonalne otwarcie i podanie do wiadomości wniesionych ofert.

Gmina miasta Drohobycza zastrzega sobie prawo wolnego wyboru pomiędzy współubiegającymi a nawet nieprzyjęcia żadnej z wniesionych ofert.

Wszystkie roboty murarskie z wyjątkiem wypraw ścian, sufitów, fasady i sklepień schodów, mają być ukończone do dnia 1 września 1895.

Ogółowe i szczegółowe warunki budowy zostaną również wyłożone do przejrzenia w Magistratach we Lwowie, Krakowie, Stryju, Samborze, Przemyślu i Stanisławowie.

Z Magistratu
w Drohobyczu, 19 kwietnia 1895.

L. 8249 (2781 1—3)

Dnia 24 maja 1895 i dnia 7 czerwca 1895 każdym razem o godz. 10 rano odbędzie się w tut sądzie B. N. 9 publiczna egzekucyjna sprzedaż realności w Pikulicach położonej, whl. 107 tejże gm. objętej, dłużnika Dańka Nosala własnej w sprawie i na rzecz Wilhelma Vitousek i Georga Calabek pto 24 zł. 44 ct. aw. z pn.

Cena wywołania 981 zł. aw.

Wadyum 10 prc.

Resztę warunków i protokół oszacowania przejrzeć można w tusądowej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy miej. deleg.

Przemyśl, 29 marca 1895.

L. 6652 (2828 1—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie rozpisuje niniejszem w sprawie egzekucyjnej Towarzystwa wzajemnego kredytu we Lwowie przeciw Jakóbowi Sylwester a względnie jego spadkobiercom małoletnim Michalinie, Janowi i Stanisławowi Sylwester pto 104 zł. z przynal. celem zaspokojenia tej pretensyi 104 zł, z pn. przymusową publiczną sprzedaż 1/3 z połowy a następnie 131/864 393/864 i 3/4 z 131/864 części drugiej połowy realności pod lk. 246 3/4 we Lwowie położonej whl. 211 Dz. IV. ks. gr. miasta Lwowa objętej, wedle poz. 4, 6, 7, 8, 19 whl. 211 IV. Dz. poprzód Jakóba Sylwester a obecnie mał. Michaliny, Jana i Stanisława Sylwestrów własnych na dzień 16 maja 1895 i dzień 20 czerwca 1895 każdym razem o gd. 11 przed południem w sali rozpraw tegoż sądu.

Cena wywołania wynosi 474 zł. 09 ct. wal. austr.

Wadyum wynosi 100 zł.

Na pierwszym terminie zostaną powyższe części realności tylko za cenę wywołania lub powyżej tejże, na drugim zaś także poniżej tej ceny sp zedane.

Akt egzekucyjnego oszacowania i warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

Dla wszystkich tych wierzycieli hipotecznych sprzedać się mających części realności, którymby uchwała licytacyę rozpisująca lub jakakolwiek późniejsza, bądź wcale nie, bądź wczas doręczoną być nie mogła, lub którzyby po dniu 1 stycznia 1895 jako dniu wydania wyciągu hip. na sprzedać się mających częściach realności prawa rzeczone nabyli, ustanowiono kuratora w osobie adw. dr. Henryka Szydłowskiego z substytucyą adw. dr. Tadeusza Szydłowskiego.

Lwów, dnia 23 marca 1895.

L. 3194 (2803 1—3)

C. k. Sąd powiat. miej. del. w Nowym Sączu zawiadamia, że celem zaspokojenia pretensyi Sebastyana Wolaka w kwocie 137 zł. z pn. odbędzie się w tymże sądzie licytacyjna publiczna sprzedaż ciała hip. whl. 14 gm. Wiatrowice objętego Maryanny Forysiowej własnego, dnia 24 maja 1895 i d. 28 czerwca 1895 o godz. 10 rano.

Wadyum wynosi 30 zł.

Wyciąg hip., protokół oszacowania i warunki licytacyjne można w registraturze sądowej przejrzeć.

Nowy Sącz, dnia 5 marca 1895.

L. 707 (2759 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Szczercu przedsięweźmie celem zaspokojenia sumy 15 zł. aw. z pn. przez Herscha Weilera młodszego przeciw Fedkowi Mykitce synowi Gabryela, wywalczonej w biurze I sądu tut. w dniach 14 maja i 18 czerwca 1895 o godz. 10 rano przymusową licytacyę realności dłużnika w Ostrowie położonej a w. h. l. 529 ks. gr. tejże gm. objętej.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 1590 zł. aw.

Wadyum wynosi 159 zł. aw.

Na pierwszym terminie realność rzeczona tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na drugim zaś także niżej takowej sprzedaną zostanie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipot. ustanawia się adw. dr. Jana Lityńskiego ze Szczerca.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipot. i protokół oszacowania przejrzeć można w tus. registraturze.

Szczerzec, 24 stycznia 1895.

L. 15619 (2765 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zabłotowie ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Zakładu kredytowego włość. w likw. we Lwowie przeciw Pawłowi Krutofist względnie tegoż spadkobiercom małoletnim Michałowi, Serafinie i Koźmie Krutofistom o 126 zł. 31 ct. wa. odbędzie się dnia 15 maja 1895 i dnia 14 czerwca 1895 zawsze o godz. 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności dłużników małol. Michała, Serafiny i Koźmy Krutofist własnej whl. 1602 gminy Rożnów objętej.

Cena wywołania 900 zł.

Wadyum 90 zł.

Wyciąg tabularny, protokół oszacowania i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w aktach tus. registratury.

Zabłotów, dnia 30 stycznia 1895.

L. 15705 (2764 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zabłotowie ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Berla Beinischa i tow. przeciw Iwanowi Stefiuk i tow. o 76 zł. 4 ct. wa. odbędzie się dnia 15 maja 1895 i dnia 14 czerwca 1895 zawsze o godz. 10 rano egzekucyjna sprzedaż a) realności, dłużnika Iwana Stefiuk Jakowa własnej, whl. 296 gminy Oleszków objętej i b) realności dłużnika Iwana Begeja własnej, whl. 348 gm. Oleszków objętej.

Cena wywołania ad a) 200 zł., zaś ad b) 100 zł.

Wadyum ad a) 20 zł., zaś ad b) 10 zł.

Wyciąg tabularny, protokół oszacowania i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w aktach tus. registratury.

Zabłotów, 31 stycznia 1895.

L. 6823 (2636 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Kałuszu zawiadamia, że celem zaspokojenia sumy 75 zł. 68 ct. z pn. odbędzie się na rzecz kałuskiej pow. kasy oszcz. w tut. sądzie sprzedaż posiadłosci whl. 331 gm. Nowica objętej, dłużnika Iwana Ilków własnej na dniu 3 lipca 1895 i 1 sierpnia 1895 każdym razem o godz. 10 rano.

Wadyum wynosi 25 zł. 50 ct.

Wyciąg hipoteczny, akt ocenienia i resztę warunków można przejrzeć w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony ad. dr. Bernard Wittlin z Kałusza.

Kałusz, 11 kwietnia 1895.

L. 1300 (2726 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Żmigrodzie podaje do publicznej wiadomości, że dnia 6 i 13 maja 1895 każdym razem o godz. 10 rano odbędzie się w tut. ck. sądzie powiat. publiczna przymusowa sprzedaż realności wyk. l. 215 ks. gr. gm. Osiek objętej, spadkobierców Dawida Schuhmana własnej na zaspokojenie pretensyi Herscha Pellera w kwocie 2400 zł. aw.

Cena wywołania stanowi 1300 zł., zaś wadyum 130 zł.

Protokół oszacowania i bliższe warunki licytacyjne przejrzeć można w tut. sąd. registraturze.

Żmigród, dnia 12 marca 1895.

L. 843 (2719 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Bełzie rozpisuje celem ściągnięcia od Piotra Kasgana sumy 40 zł. aw. z pn. przymusową publiczną licytacyę realności whl. 330 księgi gr. gm. kat. Hulcze z Ohochłowem objętej, dłużnika Piotra Kasyana własnej, na dzień 7 maja 1895 i na dzień 7 czerwca 1895 zawsze o godz. 10 rano w tut. sądzie.

Cena wywołania 774 zł. aw.

Wadyum 77 zł. 40 ct. aw.

Na pierwszym terminie realność tę nabyć można za lub wyżej ceny wywołania, na drugim i poniżej takowej.

Resztę warunków, protokół oszacowania i wyciąg hip. egzekwowanej realności można przejrzeć w tusądowej registraturze.

Kurator niewiadomych wierzycieli dr. Jan Kuryś w Bełzie.

Bełz, dnia 30 stycznia 1895.

L. 844 (2720 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Bełzie rozpisuje celem ściągnięcia od Dmytra Kutego sumy 6 zł. aw. z pn. przymusową publiczną licytacyę 1/4 części realności w Chłopiatynie położonej, whl. 47 ks. gr. gm. kat. Chłopiatyn objętej, dłużnika Dmytra Kutego własnej na dzień 14 maja 1895 i na dzień 14 czerwca 1895 zawsze o godz. 10 rano w tut. sądzie.

Cena wywołania 215 zł. 85 ct. aw.

Wadyum 21 zł. 59 ct. aw.

Na pierwszym terminie realność tę nabyć można za lub wyżej ceny wywołania, na drugim i poniżej takowej.

Resztę warunków, protokół oszacowania i wyciąg hip. egzekwowanej realności można przejrzeć w tus. registraturze.

Kurator niewiadomych wierzycieli p. dr. Jan Kuryś z Bełza.

Bełz, dnia 30 stycznia 1895.

L. 17770 (2700 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Kałuszu ogłasza, że celem zaspokojenia sumy 22 zł. z pn. odbędzie się na rzecz Mojżesza Künstlera w tut. sądzie sprzedaż połowy posiadłości lwb. 254 gm. Kopanka objętej, dłużnika Wasyla Ozarów własnej, na dniu 5 czerwca i 3 lipca 1895 o godz. 10 rano.

Wadyum wynosi 36 zł.

Wyciąg hipoteczny, akt ocenienia i resztę warunków można przejrzeć w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony ad. dr. Bernard Wittlin w Kałuszu.

Kałusz, 22 stycznia 1895.

L. 1414 (2632 3—3)

W tut. sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 1 sierpnia 1895 relicytacya realności wh. 107 ks. gr. Krasne, Mojżesza Leiby dw. im. i Feigi Goldbergów własnej, na rzecz Kasyana Leszczyszaka pto 685 zł., za którym realność ta za jakąbądź cenę sprzedaną zostanie.

Cena wywołania 1915 zł.

Wadyum 191 zł 50 ct.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusąd. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Grzymałów, 31 marca 1895.

L. 147 (2714 3—3)

Dnia 15 maja i 19 czerwca 1895 każdym razem o godz. 10 przed poł. odbędzie się w tut. sądzie publiczna przymusowa licytacya połowy realności w Sierakościach położonej, według whl. 298 Michała Garbarza syna Michała własnej celem zaspokojenia wierzytelności Fedka Kowala w kwocie 80 zł. 98 ct.

Cena wywołania 37 zł. 50 ct.

Wadyum 3 zł. 75 ct.

Na pierwszym terminie realność ta sprzedaną zostanie tylko za cenę wywołania lub wyżej, na drugim zaś terminie także niżej ceny wywołania jednak nie za niższą cenę jak taką, w której wszystkie hipotekowane wierzytelności pokrycie znaleść będą mogły.

Kuratorem niewiadomych lub nie należycie uwiadomionych hip. wierzycieli ustanowiono Waśka Turkiewicza z Sierakość.

C. k. Sąd powiatowy.

Niżankowice, 9 lutego 1895.

L. 4996 (2825 1—3)

Obwieszczenie.

Dnia 15 maja 1895 odbędzie się publiczna licytacya celem wydzierżawienia prawa propinacyi wódczanej i piwnej, oraz prawa poboru dodatku gminnego od napojów spirytusowych gminie miasta Stanisławowa przysługującego, na przeciąg lat trzech od 1 stycznia 1896 do 31 grudnia 1898.

Jako cenę wywołania ustanawia się czynsz roczny:

1. za prawo wyszynku gorących napojów z wyłączeniem piwa w obrębie miasta Stanisławowa zł. 10.000

2. za prawo poboru dodatku gminnego od napojów gorących z wyłączeniem piwa w obrębie miasta Stanisławowa . . . . . . zł. 30.000

3. za prawo wyszynku piwa w obrębie miasta Stanisławowa zł. 10.000

4. za prawo poboru dodatku gminnego od piwa w obrębie miasta Stanisławowa . . . . . . zł. 49.500

5. za prawo propinacyi wódczanej i piwnej wydzierżawione przez gminę miasta Stanisławowa od c. k. galic. funduszu propinacyjnego w Knihininie całym wraz z częścią Stojowskich, w Mykietyńcach, Uhornikach i Podłużu . . . . zł. 29.000

6. za wydzierżawienie karczmy l. k. 5 przy ul. Halickiej wraz z stajnią i gruntem obszaru 63 □ sążni i karczmy l. k. 67 przy drodze do Opryszowiec z gruntem budowlanym" 197 □ sążni i ogrodem obszaru 1 morg 623 □ sążni . . . . zł. 1.000

7. za wynajęcie karczmy miejskiej za cegielnią, lutrówki wraz z magazynami wódczanymi i lodownią zł. 500

Wadyum przy licytacyi złożyć się mające wynosi 13.000 zł.

Oferty pisemne na wszystkie powyżej wyszczególnione przedmioty dzierżawne opiewające, należycie ostemplowane, przez oferenta własnoręcznie podpisane i opieczętowane, wnosić można w dniu wyżej oznaczonym do godziny 12 w południe na ręce komisyi licytacyjnej w Prezydyum tutejszego Magistratu.

Bliższe warunki licytacyjne mogą być przejrzane w godzinach urzędowych w biurze I. Magistratu.

Magistrat król. woln. miasta Stanisławów, 8 kwietnia 1895.

Dr. Nimhin.

L. 6834 (2637 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Kałuszu zawiadamia, że celem zaspokojenia sumy 200 zł. z pn. odbędzie się na rzecz pow. kasy kasy oszcz. w Kałuszu w tut. sądzie sprzedaż posiadłości whl. 887 i 1217 gm. Kałusz objętej, dłużników Karola i Reginy Kosteckich własnych, na dniu 3 lipca 1895 i 1 sierpnia 1895 każdym razem o godz. 10 rano.

Wadyum wynosi 287 zł. 40 ct. i 72 zł. 60 ct.

Wyciąg hip.. akt ocenienia i resztę warunków można przejrzeć w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony ad. dr. Bernard Wittlin z Kałusza.

Kałusz, 11 kwietnia 1895.

L. 2908 (2718 3—3)

W tut. sądzie odbędzie się o godz. 10 w dniu 27 maja 1895 i w dniu 24 czerwca 1895 licytacya 3/64 części realności lwh 199, 1/8 części realności lwh. 256 i 1/4 części realności lwh. 299 wszystkich ks. gr. gm. kat. Buczkowice, Antoniego Godawy własnych na rzecz Anny Godawa.

Cena wywołania 418 zł. 75 ct.

Wadyum 42 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny wolno przejrzeć w tusąd. registraturze.

Dla niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem adw. dr. Aronsohna.

Biała, 4 kwietnia 1895.

L. 5361 (2729 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Dubiecku ogłasza, że w tymże sądzie dnia 24 maja 1895 i dnia 26 czerwca 1895 każdym razem o godz. 10 rano celem zaspokojenia wierzytelności Ryfki Dornbusch w kwocie 50 zł. wa. z pn. egzekucyjną publiczną sprzedaż realności whl. 582 gm. Nienadowa objętej i połowy realności whl. 581 tej gm. objętej, dłużnika Jana Podgórniaka (syna Pawła) własnych.

Cena wywołania realności whl 582 166 zł. 66 ct. wa., wadyum 16 zł. 67 ct., zaś cena wywołania połowy realności whl. 581, zł. 87 ct. 50, wadyum 8 zł. 75 ct. aw.

Resztę warunków tej sprzedaży, tudzież wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania wspomnianych realności można przejrzeć w tut. sąd. registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanowiony p. Włodzimierz Witoszyński, ck. not. w Dubiecku.

Dubiecko, dnia 23 listopada 1894.

L. 2233 (2751 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Dobczycach ogłasza, iż celem zaspokojenia wierzytelności Stowarzyszenia pożyczkowego i oszcz w Podgórzu w kwocie 69 zł. aw. odbędzie się w tut. sądzie w dniach 17 maja 1895 i 21 czerwca 1895 o godz. 9 z rana na pierwszym terminie za cenę szacunkową lub powyżej tejże, na drugim terminie nawet poniżej tejże, egzekucyjna licytacya realności pod lk. 10 w Podolanach położonej, lwb. 10 ks. gr. gm kat. Podolany objętej, Tomasza Rumana własnej.

Cena wywołania 3345 zł.

Wadyum 334 zł 50 ct. aw.

Resztę warunków, akt oszacowania, wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tut. sąd. registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli p. Jan Glaser zastępca ck. not w Dobczycach ustanowiony.

C. k. Sąd powiatowy.

Dobczyce, 20 lutego 1895.

L. 2234 (2752 2 3)

C. k. Sąd powiatowy w Dobczycach ogłasza, iż celem zaspokojenia wierzytelności Stowarzyszenia pożyczkowego w Podgórzu w kwocie 118 zł. aw. z pn. odbędzie się w tut. sądzie w dniach 17 maja 1895 o godz. 9 rano na pierwszym terminie za cenę szacunkową lub powyżej tejże, zaś na drugim 21 czerwca 1895 nawet poniżej tejże egzekucyjna licytacya realności pod lk. 10 w Podolanach położonej lwb. 10 ks. gr. gm. kat. Podolany objętej, Tomasza Rumana własnej.

Cena wywołania 3345 zł.

Wadyum 334 zł. 50 ct. aw.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg hip. przejrzeć można w tut. sąd registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli p. Jan Glaser zastępca ck. not. w Dobczycach ustanowiony.

C. k. Sąd powiatowy.

Dobczyce, 20 lutego 1895.

Konkursa.

L. 180 (2769 2—3)

Niniejszem ogłasza się konkurs na następujące posady nauczycielskie:

1) na posadę nauczyciela religii dla uczniów obrządku gr. kat. w c. k. gimnazyum czwartem we Lwowie;

2) na posadę nauczyciela historyi i geografii w c. k. gimnazyum w Kołomyi (w zakładzie głównym);

3) na posadę nauczyciela języka polskiego, jako przedmiotu głównego a filologii klasycznej jako przedmiotu pobocznego w ruskich klasach równorzędnych c. k. gimnazyum w Przemyślu.

Do każdej z tych posad przywiązaną jest płaca etatowa z dodatkami w myśl ustawy z dnia 9 kwietnia 1870 (Dz. ust. państw. Nro 47) i z dnia 15 kwietnia 1873 (Dz. ust. państw. Nro 48).

Kompetenci mają wnieść podania, zaopatrzone w potrzebne dokumenty w przepisanej drodze służbowej do Prezydyum ck. Rady szkolnej krajowej najdalej do 14 maja b. roku.

We Lwowie, dnia 18 kwietnia 1895.

L 461 (2775 2—2)

Celem stałego obsadzenia posady starszej nauczycielki przy szkole 5 klasowej żeńskiej w Nadwórnie o języku wykładowym polskim, rozpisuje się niniejszem konkurs.

Do posady tej przywiązaną jest płaca w rocznej kwocie 450 zł i 10 procent dodatek na pomieszkanie, wymaganem zaś jest uzdolnienie do szkół wydziałowych z przedmiotów grupy II. lub III.

Kandydatki, kompetujące o tę posadę, winne swe podania należycie udokumentowane i w tabelę kwalifikacyjną zaopatrzone wnieść za pośrednictwem swej władzy przełożonej najpóźniej do końca maja 1895.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej

Nadwórna, dnia 17 kwietnia 1895.

L. 53 (2761 1—2)

Dyetaryusz sądowy z czytelnem, szybkiem pismem, wykazanego nienagannego zachowania się znajdzie zaraz umieszczenie.

C. k. Sąd powiatowy.

Ustrzyki, 17 kwietnia 1895.

L. 555 (2793)

Celem obsadzenia opróżnionej posady pisarza gminnego przy gminie Mosty z roczną płacą 350 zł., tudzież 2 posady policyantów z roczną płacą po 120 zł., tudzież 1 posady polowego z roczną płacą 96 zł., termin wniesienia podań wyznacza się do 15 maja 1895.

Zwierzchność gminy

Mosty wiel., dnia 16 kwietnia 1895.

L. 1371 (2794 1—3)

W celu nadania opróżnionego stypendyum z fundacyi gminy miasta Sniatyna dla synów mieszkańców Sniatyńskich wyznania chrześciańskiego w rocznej kwocie 100 zł., które od dnia 1 marca 1895 w półrocznych ratach z dołu tj. 1 września i 1 marca każdego roku wypłacane będzie, ogłasza się niniejszem konkurs z terminem do 15 maja 1895.

Ubiegający się o uzyskanie stypendyum winni przedłożyć:

1. świadectwo ubóstwa,

2. dowód uczęszczania do jednego z publicznych zakładów naukowych w kraju tj. szkół realnych, gimnazyalnych lub szkół wyższych,

3. świadectwo z ostatniego kursu szkolnego stwierdzające dobre obyczaje i celujący postęp w naukach kandydatów.

Należycie w powyższe dowody zaopatrzone prośby mają być do 15 maja r. b. wniesione do Zarządu miasta Sniatyna.

W Sniatynie, dnia 18 kwietnia 1895.

kierownik Zarządu miasta

Dr. Żurowski.

L. 3710 (2771 1—2)

Odnośnie do konkursu w Nro 92 Gazety lwowskiej z roku bieżącego ogłoszonego, czyni się wiadomem, że konkurs celem obsadzenia posady sędziego powiatowego w Monasterzyskach z dniem 10 maja 1895 upływa.

Lwów, 18 kwietnia 1895.

Upadłości.

L. 15610 (2797)

Podajemy do powszechnej wiadomości, że uchwałą z dnia dzisiejszego został po myśli § 154 ord. konk. zniesiony konkurs do majątku Aby Kraushamera edyktem z dnia 25 września 1890 l. 13317 otwarty.

Kołomyja, 27 października 1894.

L. 7408 (2800 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Stanisławowie otwiera niniejszem konkurs na wszystek ruchomy, jako też na wszystek nieruchomy, a w krajach, w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 Nr. 1 Dz. p. p., położony majątek Józefa Barona Brunickiego.

Kierownictwo tego konkursu porucza się panu c. k. adjunktowi Drowi Bohdanowi Krynickiemu jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się pana tutejszego adwokata dr. Edmunda Lorscha, wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów, służących do wykazania ich pretensyj, poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia tegoż lub ustanowienia innego zawiadowcy masy i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznacza się termin na dzień 25 czerwca 1895 godzinę 10 przed południem w sądzie tute szym w biurze pana komisarza konkursowego.

Ktokolwiek chce wystąpić z jakąbądź pretensyą do wspólnej masy rozbiorowej, ma takową zgłosić w tym sądzie obwodowym wedle przepisu ustawy konkursowej pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem 19 czerwca 1895 i podać ją na terminie na dzień 3 lipca 1895 godzinę 10 przed południem, wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa, chociażby nawet o nią spór już był wytoczony.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swymi pretensyami, przysłuża prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcy onego i członków wydziału wierzycieli, inne osoby, posiadające ich zaufanie.

Na terminie wyznaczonym do wykazania płynności zgłoszonych wierzytelności, ma być usiłowane przyprowadzenie do skutku ugody w myśl § 68 ust. konkursowej.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w „Gazecie Lwowskiej."

Ssanisławów, 12 kwietnia 1895.

Wyroki prasowe.

Zl. 90 (2685)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der kk. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der in der Nr. 98 der periodischen Druckschrift: „Arbeiter-Zeitung“ vom 10 April 1895 (Abendblatt) enthaltenen Artikel mit der Aufschrift: 1. „Die Reichsrathswahl im III. Bezirk“, 2. „Aus Karwin wird gemeldet:“, 3. „Graf Wurmbrand“ und 4. „Jene Nachricht“, und zwar ad 1. das Verbrechen nach § 65 a St. G., resp Art II. des Ges. vom 17 December 1862, R. G. Bl. Nr. 8 pro 1863, ad 2 das Verbrechen nach § 64 St. G. und ad 3 und 4 das Vergehen nach § 300 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St. P. O. bestätigt und nach § 37 Pr. G. auf die Vernichtung der saisirten Exemplare erkannt.

Wien, am 12 April 1895.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landes- als Preßgericht Wien hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in der Nr. 8360 der periodischen Druckschrift: „Deutsche Zeitung“ vom 9 April 1895 (Morgenausgabe) enthaltenen Artikels mit der Aufschrift: „Eine schlimme Anschuldigung“ (Rubrik Volkswirth Seite 9) das Vergehen nach § 300 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St. P. O. bestätigt und nach § 37 Pr. G. auf die Vernichtung der saisirten Exemplare erkannt.

Wien, am 12 April 1895.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der in der Druckschrift: „1 maj 1895. Slavnostni (1895) 1st majovy“ (Verantw. Red. Antonin Nemec, Verlag der I. Wr. Volksbuchhandlung Ig. Brand Druck L. Bergmann & Cie.) enthaltenen Artikel mit der Aufschrift: „1 Maj mrtvych“ — 2. „Stepan Chalturin“ — 3. „Nahrobni napisy“ und 4. „Vlastizradce“, und zwar ad 1. und 4. das Vergehen nach § 302 St. G., ad 2, 3 und 4 das Vergehen nach § 305 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen und die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St. P. O. bestätigt.

Wien, am 12 April 1895.

Das k. k. Ministerium des Innern hat unterm 13 April 1895, Z. 1644/M. J., der in Belgrad erscheinenden Zeitschrift: „Beogragjanin“ auf Grund des § 26 des Preßgesetzes den Postdebit für die im Reichsrathe vertretenen Königreiche und Länder entzogen.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Graz hat mit dem Erkenntnisse vom 24 März 1895, Z. 5887, die Weiterverbreitung der Nr. 12 der Zeitschrift: „Arbeiterwille“ vom 21 März 1895 wegen des Artikels: „Streiflichter“ nach § 64 St. G. verboten.

Das kk. Kreis- als Preßgericht in Cilli hat mit dem Erkenntnisse vom 10 Februar 1895, Z. 3164, die Weiterverbreitung der Nr. 11 der Zeitschrift: „Südsteirische Post“ vom 6 Februar 1895 wegen des Artikels: „Aus dem Sannthale“ nach § 300 St. G. verboten.

Das kk. Kreis- als Preßgericht in Reichenberg hat mit dem Erkenntniße vom 15 März 1895, Z. 2150, die Weiterverbreitung der Nr. 71 der Zeitschrift: „Deutsche Volkszeitung“ vom 13 März 1895 wegen des Artikels: „Samanek abgeblitzt“ nach § 302 St. G verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Rovigno hat mit dem Erkenntnisse vom 14 März 1895, Z. 1562, die Weiterverbreitung der Nr. 30 der Zeitschrift: „L'Alba“ vom 14 März 1895 wegen des Artikels: „Tristi tempi“ nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Rovigno hat mit dem Erkenntnisse vom 29 März 1895, Z. 1846, die Weiterverbreitung der Nr. 32 der Zeitschrift „L'Allba“ vom 28 März 1895 wegen des Artikels: „Il capitano distrettuale — Preti croati“ nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Trient hat mit dem Erkenntnisse vom 15 März 1895, Z. 1098, die Weiterverbreitung der Nr. 58 der Zeitschrift: „L'Alto Adige“ vom 11—12 März 1895 wegen des Artikels: „Dopo il processo per le tabelle bilingui — L'impressione a Pirano“ nach § 300 St. G. verboten.

Zl. 92 (2732)

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 6 März 1895, Z. 6889 die Weiterverbreitung der Nr. 8 der Zeitschrift: „Trublarske Listy“ vom 1 März 1895 wegen des Artikels: „Velezrada, zemezrada a urazeni Velicenstva“ nach § 305 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 6 März 1895, Z. 6970, die Weiterverbreitung der Nr. 6 der Zeitschrift „Svoboda“ vom 28 Februar 1895 wegen des Artikels: „Nove žive hroby“ und „Nouze o praci“ nach den §§ 300 und 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 8 März 1895, Z. 7149, die Weiterverbreitung der Nr. 8 der Zeitschrift: „Cas“ vom 2 März 1895 wegen des Artikels: „Pisen otroka“ nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 8 März 1895, Z. 7150, die Weiterverbreitung der Nr. 8 der Zeitschrift: „Vinohradske Listy“ vom 2 März 1895 wegen des Artikels: „Z mrtvého domu na Borech“ nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 8 März 1895, Z. 7151, die Weiterverbreitung der Nr. 2 der Zeitschrift: „Straz pod Vitkovem“ vom 2 März 1895 wegen des Artikels: „Ceske pozadavky“ nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 9 März 1895, Z. 7402, die Weiterverbreitung der Nr. 4 der Zeitschrift: „Nase Hlasy“ vom 3 März 1895 wegen des Artikels: „Ctenym panum volicum okresu karlinskeho, vinohradskeho, zizkovskeho, brandyskeho, jilovskeho, ceskobrodskeho, cerno-kosteleckeho a ricanskeho“ nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Jičin hat mit dem Erkenntnisse vom 9 März 1895, Z. 2282, die Weiterverbreitung der Nr. 5 der Zeitschrift: „Horicky List“ vom 7 März 1895 wegen des Artikels: „Nastoupil trest“ und „Svatopluk Cech“ nach den §§ 63 und 305 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Budweis hat mit dem Erkenntnisse vom 19 März 1895, Z. 1978, die Weiterverbreitung der Nr. 13 der Zeitschrift: „Jihoceske listy“ vom 16 März 1895 wegen des Artikels: „Ctyri vynosy mistodržitele ceskeho k reditelstvim strednich skol“ nach § 300 St. G. verboten.

Das kk. Kreis- als Preßgericht in Tabor hat mit dem Erkenntnisse vom 28 März 1895, Z. 1575 die Weiterverbreitung der Nr. 6 der Zeitschrift: „Povltavske Listy“ vom 23 März 1895 wegen des Artikels: „Politicke zpravy zahranicni“ nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Pisek hat mit dem Erkenntnisse vom 22 März 1895, Z. 1525, die Weiterverbreitung der Nr. 6 der Zeitschrift: „Zumbera“ vom 15 März 1895 wegen des Artikels, beginnend mit „Vilimkovi v Praze“ nach § 300 St. G. verboten.

Kuratele.

L. 2687 (2795)

Uchwałą c. k. Sądu krajowego w Krakowie uznano Jana Wilka z Rybitw marnotrawcą, kuratorem ustanowiono Józefa Talarka z Rybitw.

Wieliczka, dnia 14 kwietnia 1895.

L. 2557 (2788 1—3)

Kuratela zawieszona nad Iwanem Fościakiem z Małkowic z powodu marnotrawstwa zostaje zniesioną.

C. k. Sąd powiatowy.

Gródek, 28 lutego 1895.

L. 18687 (2809 1—3)

Fed Łotocki ze Zalesia uznany umysłowo chorym, kuratorem ustanowiony Iwan Łotocki ze Zalesia.

C. k. Sąd powiatowy.

Czortków, 27 lutego 1895.

L. 10412 (2778)

Dla Scheindli Chaim z Tarnowa uznanej uchwałą tutejszego c. k. sądu obwodowego z dnia 4 kwietnia b. r l 6590 za umysłowo niedołężną, ustanowiony został kuratorem Samuel Chaim z Tarnowa,

C. k. Sąd pow. miej. del.

Tarnów, dnia 10 kwietnia 1895.

L. 2774 (2817 1—3)

Michała Komana z Magierowa uznano marnotrawcą, kurator jego Jan Koman z Magierowa.

C. k. Sąd powiatowy.

Niemirów, 22 kwietnia 1894.

L. 921 (2818 1—3)

Nykoła Tycholiz z Rusiłowa uznany marnotrawcą.

Kuratorem ustanowiony Iwan Hołowecki z Rusiłowa.

C. k. Sąd powiatowy.

Potok złoty, dnia 10 lutego 1894.

L. 11139 (2767 1—3)

Salamon Menkes ze Lwowa uznany został umysłowo chorym a kuratorem tegoż mianowany Phöbus Menkes.

Z c. k. Sądu powiat. miej deleg. S. I.

Lwów, dnia 15 marca 1895.

L. 78871 (2768 1—3)

Schulim Süssmann uznany został umysłowo chorym a kuratorem tegoż mianowany Mojżesz Süssmann.

Z c k. Sądu powiat. miej. deleg. S. I.

Lwów, dnia 20 grudnia 1894.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 2821 (2692 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Rzeszowie ogłasza niniejszem, iż w stanowczem załatwieniu prośby Izraela Abenda de praes. 9 stycznia 1895 do l. 256, tudzież podania de praes. 3 lutego r. b. do l. 1306, obejmującego przychylne oświadczenie się na powyższą prośbę Towarzystwa zaliczkowego „Szczęść Boże“ spółki zarejestrowanej z nieograniczoną poręką w Kolbuszowej, wdrożył uchwałą z dnia dzisiejszego postępowanie amortyzacyjne zagubionej rzekomo karty wkładkowej Towarzystwa zaliczkowego „Szczęść Boże“ w Kolbuszowy z daty Kolbuszowa dnia 22 maja 1894 Nro 770 na rzecz petenta Izraela Abenda wystawionej i na sumę 200 zł. wa. opiewającej i wzywa przeto tych, w których ręku pomieniona karta wkładkowa znajdować się może, aby takową w przeciągu jednego roku przedłożyli sądowi, gdyż inaczej po zbawioną wszelkiej mocy prawnej uważaną będzie, a wystawca onejże odpowiadać za takową w obec nich więcej nie będzie obowiązanym.

Rzeszów, 21 marca 1895.

L. 17095 (2704 3—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie wzywa posiadacza książeczki gal. kasy oszczędności Nro 22383 „Jan Sokołowski“ z pierwotną wkładką 250 zł. wa. wniesioną dnia 25 października 1893 której stan z 1 stycznia 1895 wynosił 266 zł. 34 ct. wa., by tę książeczkę w przeciągu sześciu miesięcy licząc od dnia trzeciego ogłoszenia edyktu w Gazecie lwowskiej temu sądowi tem pewniej przedłożył i swe prawa wykazał, gdyż po bezskutecznym upływie tego terminu książeczka ta na ponowne żądanie nieważną i nie obowiązującą uznaną będzie.

Lwów, dnia 6 kwietnia 1895.

L. 17144 (2705 3—3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ustanawia w sprawie Maxa Münzera przeciw Henrykowi Edmundowi hr. Potockiemu pto 5353 zł. dla niewiadomego z życia i miejsca pobytu Henryka Edmunda hr. Potockiego kuratorem adw. dr. Soronia a tegoż zastępcą adw. dr. Kosa i zawiadamia o tem nieobecnego Henryka Edmunda hr. Potockiego z tem, by służące ku swej obronie środki kuratorowi dostarczył, lub też innego zastępcę sobie obrał, ileże szkodliwe skutki sam sobie przypisze.

We Lwowie, dnia 30 marca 1895.

L. 633 (2710 3—3)

Jego Ekscellencya Prezydent c. k. sądu krajowego wyższego w Krakowie zamianował na drugą zwyczajną z dniem 4 czerwca 1895 roku rozpocząć się mającą kadencyę sądu przysięgłych przy c. k. sądzie obwodowym w Jaśle Przewodniczącym Trybunału sądu przysięgłych c. k. Prezydenta sądu obwodowego Adolfa Podwina, zaś zastępcami Przewodniczącego Radców sądu krajowego: Maurycego Gilewskiego, Leona Ramulta i Mateusza Wójcickiego.

Prezydyum c. k. Sądu obwodowego.

Jasło, dnia 14 kwietnia 1895.

L. 1502 (2715 3—3)

C k. Sąd powiatowy w Baligrodzie niniejszem z miejsca pobytu Jakima Ilków z Jabłonek zawiadamia, że wskutek pozwu Wasyla Chomyn de praes. 28 lutego 1895 l. 1502 przeciw niemu o zapłacenie 150 zł. z pn., termin na dzień 24 kwietnia 1895 wyznaczono, a dla niego kuratora w osobie Iwana Ochnyn ustanowiono.

Wzywa się przeto pozwanego, by ustanowionemu kuratorowi potrzebnej informacyi udzielił, lub sądowi innego zastępcę wskazał, gdyż inaczej skutki z tego wynikłe sam sobie przypisać będzie musiał.

Baligród, 18 marca 1895.

L. 11001 (2724 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Rymanowie zawiadamia, że w sprawie sumarycznej Feśka Masłeja przeciw Parašce Zazula, Iwanowi, Petrowi i Matwijowi Harausom o wydanie pary wołów lub wartości 140 zł., ustanowił dla nieobecnego Iwana Harausa kuratorem Onufrego Hrycka i do rozprawy termin na dzień 25 kwietnia 1895 godz. 9 rano wyznaczył.

Rymanów, 30 grudnia 1894.

L. 1327 (2633 3—3)

C. k. Sąd powiatowy masy spadkowej w Krośnie ustanawia dla nieobjętej masy spadkowej śp. Franciszka Janika z Korczyny kuratora w osobie Franciszka Urbanka, naczelnika gminy Korczyna i doręcza temuż rezolucyę hipoteczną l. 9765/94.

Krosno, dnia 9 marca 1895.

L. 2967 (2601 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Rzeszowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu dr. Józefa Hauta, iż przeznaczona dla niego tabularna uchwała tut. sąd. z dnia 29 listopada 1894 l. 9382 adw. dr. Malcowi jako ustanowionemu dlań kuratorowi doręczoną została, wzywając tegoż, aby kuratorowi potrzebną informacyę udzielił względnie innego pełnomocnika sobie obrał i sądowi o tem doniósł, w przeciwnym razie skutki z zaniedbania wynikłe sam sobie przypisze.

Rzeszów, 21 marca 1895.

L. 1538 (2658 3—3)

W dniu 5 lipca 1846 r. zmarł w Czerny Franciszek Morawiec bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.

Wzywa się niewiadomych z miejsca pobytu Jakóba i Mikołaja Morawców, aby się do tego spadku w ciągu roku zgłosili i deklarowali, gdyż inaczej pertraktacya prze prowadzoną będzie ze zgłaszającymi się dziedzicami i kuratorem dr. Bąkowskim dla nich ustanowionym.

C. k. Sąd powiatowy.

Krzeszowice, 9 marca 1895.

L. 14501 (2661 3—3)

W sprawie egzekucyjnej Schmerla Gottesmana przeciw niewiadomemu z życia i miejsca pobytu Jakóbowi Goldfeldowi i nieobjętej masie spadkowej po Perli Kronberg zam. Goldberg o 400 zł. z pn. ustanowiony kuratorem Jakóba Goldfelda dr. Maurycy Roth tutejszy adw., wzywa się więc tegoż Goldfelda, by wymienił innego swego zastępcę, tudzież powyższemu podał swe środki obronne, bo skutki tego zaniedbania sobie przypisać musi.

C. k. Sąd powiatowy.

Podhajce, dnia 3 stycznia 1895.

L. 1503 (2716 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Baligrodzie niewiadomego z miejsca pobytu Jakima Ilków z Jabłonek zawiadamia, że wskutek pozwu Andryja Fedorków de praes. 28 lutego 1895 l. 1503 przeciw niemu o zapłacenie 60 zł. z pn., termin na dzień 24 kwietnia 1895 wyznaczono, a dla niego kuratora w osobie Iwana Ochnyn ustanowiono.

Wzywa się przeto pozwanego, by ustanowionemu kuratorowi potrzebnej informacyi udzielił, lub sądowi innego zastępcę wskazał, gdyż inaczej skutki z tego wynikłe sam sobie przypisać będzie musiał.

Baligród, 8 marca 1895.

L. 2219 (2691 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Rzeszowie w postępowaniu nie spornem o uznanie za zmarłych Berla Rosenzweiga, Mojżesza Rosenzweiga i Jankla Rosenzweiga którzy wydaliwszy się z Tyczyna a mianowicie Berl Rosenzweig w czasie zamieszek rewolucyjnych na Węgrzech w r. 1848 lub 1849 zginąć miał, zaś Jankiel Rosenzweig w dniu 14 lutego 1854 w Jassach na cholerę i Mojżesz Rosenzweig w dniu 22 czerwca 1865 w Jassach na cholerę umrzeć mieli, wzywa wszystkich, którzyby o nieobecnych Berlu, Janklu i Mojżeszu Rosenzweigach jakąkolwiek wiadomość mieli, aby o tem sądowi tutejszemu lub ustanowionemu kuratorowi adw. dr. Fechtdegenowi w Rzeszowie w ciągu roku po trzeciem zapublikowaniu niniejszego edyktu donieśli, po upływie bowiem tego czasokresu stanowcze orzeczenie co do uznania za zmarłych Berla Rosenzweiga, Jankla Rosenzweiga i Mojżesza Rosenzweiga wydanem będzie.

Rzeszów, 28 marca 1895.

L. 33021 (2770)

Przegląd

udzielonych przez władze administracyjne I instancyi, względnie przez c. k. Namiestnictwo, w czasie od 1 stycznia 1895 do końca marca 1895 na podstawie § 96 a. ustawy z 8 marca 1885 Dz. pp. 22 pozwoleń na przedłużenie czasu pracy ponad 11 godzin dziennie.

Władza przyzwalająca	Nazwisko właściciela fabryki	Rodzaj przedsiębiorstwa przemysłowego	Miejsce zatrudnienia	dozwolone godziny: Ilość	dozwolone godziny: Ponad jaki normalny czas pracy	okres pozwolenia	ilość zatrudnionych robotników	Uwaga
Starostwo Biała	Karol Strzygowski	Fabryka wyrobów wełnianych	Leszczyny ad Lipnik	1	11	3 tygodnie	315	Rezolucya z 1 stycznia 1895 l. 29973
Starostwo Turka	Jakób Eisler i Spółka	Tartak parowy	Lipie	2	11	3 tygodnie	53	Rezolucya z 19 stycznia 1895 l. 403

C. k. Namiestnictwo.
Lwów, dnia 18 kwietnia 1895.

L. 6079 (2772 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Dynowie wzywa niewiadomego z życia i miejsca pobytu Teodora Osławskiego, ażeby do roku zgłosił się do spadku po ojcu Jurku Osławskim po Iwanie w Hłudnie 3 kwietnia 1893 z pozostawieniem ustnego kodycylu zmarłym, inaczej pertraktacya spadku z deklarowanymi spadkobiercami i ustanowionym dla niego kuratorem Romanem Osławskim przeprowadzoną będzie.
Dynów, 20 listopada 1894.

L. 1504 (2717 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Baligrodzie nieznanego z miejsca pobytu Hrycia Pietrów z Mchawy zawiadamia, że wskutek pozwu Schulima Garfunkel de praes. 28 lutego 1895 l. 1504 przeciw niemu o zapłacenie 75 zł. zpn. termin na dzień 24 kwietnia 1895 wyznaczono, a dla niego kuratora w osobie Semka Prystasz ustanowiono.
Wzywa się przeto pozwanego, by ustanowionemu kuratorowi potrzebnej informacyi udzielił, lub sądowi innego zastępcę wskazał, gdyż inaczej skutki z tego wynikłe sam sobie przypisać będzie musiał.
Baligród, 8 marca 1895.

L. 437 (2709 3—3)
Jego Ekscelencya c. k. Prezydent wyższego sądu krajowego we Lwowie w myśl § 301 p. k. zamianował na drugą zwyczajną z dniem 28 maja 1895 rozpocząć się mającą kadencyę sądu przysięgłych przy c. k. sądzie obwodowym w Brzeżanach przewodniczącego Trybunału sądu przysięgłych prezydenta sądu obwodowego Wiktora Ramskiego, zaś zastępcami przewodniczącego c. k. Radców sądu krajowego Wojciecha Tramplera, Dr. Emila Hillbrichta, Edwarda Trusiewicza, Macieja Kaszewkę, Jana Komarnickiego i Jana Jaworskiego.
Z Prezydyum c. k. Sądu obwodowego.
Brzeżany, dnia 12 kwietnia 1895.

L. 1324 (2728 3—3)
C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niewiadomą z życia i miejsca pobytu Maryę z Barów Acedańską, że uchwałą z dnia dzisiejszego dozwolono na rzecz Marcina Cycaka na wpis egzekucyjnego prawa zastawu dla sumy 600 zł. i 230 zł. z pn. jako dawny ciężar w stanie biernym realności lwh. 896 ks. gr. gm. kat. Przemyśl a uchwałę dotyczącą jej, na ręce kuratora Dr. Gansa adwokata w Przemyślu doręczono.
Rzeczą jej zatem będzie z ustanowionym kuratorem względem obrony swych praw się porozumieć, lub innego pełnomocnika sądowi oznajmić.
Przemyśl, 2 lutego 1895.

L. 977 (2784 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Baligrodzie nieznanego z miejsca pobytu Hrycia Pietrów z Mchawy zawiadamia, że wskutek pozwu Mojżesza Beer Mittmana de praes. 8 lutego 1895 l. 977 przeciw niemu o zapłacenie 23 zł. z pn. termin na dzień 6 maja 1895 wyznaczono, a dla niego kuratora w osobie Jana Hryszko ustanowiono.
Wzywa się przeto pozwanego, by ustanowionemu kuratorowi potrzebnej informacyi udzielił, lub sądowi innego zastępcę wskazał, gdyż inaczej skutki z tego wynikłe sam sobie przypisać będzie musiał.
Baligród, 9 lutego 1895.

L. 1406 (2785 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Baligrodzie nieznanego z miejsca pobytu Hrycia Koroliszyn z Zahoczewa zawiadamia, że wskutek pozwu Jurka Kamienieckiego de praes 23 lutego 1895 l. 1406, przeciw niemu o zapłacenie 171 zł. z pn. termin na dzień 15 maja 1895 wyznaczono a dla niego kuratora w osobie Michała Babiaka ustanowiono.
Wzywa się przeto pozwanego, by ustanowionemu kuratorowi potrzebnej informacyi udzielił lub sądowi innego zastępcę wskazał, gdyż inaczej skutki z tego wynikłe sam sobie przypisać będzie musiał.
Baligród, 6 marca 1895.

L. 976 (2783 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Baligrodzie nieznanego z miejsca pobytu Hrycia Pietrów z Mchawy zawiadamia, że wskutek pozwu Mojżesza Beer Mittmana de praes 8 lutego 1895 l. 976 przeciw niemu o zapłacenie 49 zł. z pn. termin na dzień 6 maja 1895 wyznaczono, a dla niego kuratora w osobie Jana Hryszka ustanowiono.
Wzywa się przeto pozwanego, by ustanowionemu kuratorowi potrzebnej informacyi udzielił, lub sądowi innego zastępcę wskazał, gdyż inaczej skutki z tego wynikłe sam sobie przypisać będzie musiał.
Baligród, 9 lutego 1895.

L. 5040 (2175 1—3)
C. k. Sąd powiatowy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Demka Cichonia, że na pozew wniesiony przez Dawida Keila przeciwko niemu o zapłacenie kwoty 550 zł. w. a. z pn. wyznacza się termin do rozprawy ustnej na dzień 23 kwietnia 1895 o 9 rano.
Doręczając pozew ten ustanowionemu kuratorowi Jurkowi Fatule ze Słotwin, wzywa się Demka Cichonia, aby ustanowionemu kuratorowi udzielił potrzebnej informacyi lub też innego pełnomocnika sądowi wskazał.
C. k. Sąd powiatowy.
Muszyna, 20 lutego 1895.

L. 6803 (2790)
Wskutek podania ck. Dyrekcyi ruchu kolei państwowej w Krakowie z dnia 25 października 1894 l. 6803 ck. sąd powiatowy w Muszynie zarządza w myśl ustawy z dnia 19 maja 1874 Dz. p. p. nr. 70 dochodzenie celem wyposrodkowania gruntów kolejowych w gminie Muszyna położonych, a na rozszerzenie stacyi tamże nabytych.
Wzywa się wszystkich tych, którzyby żądanem wydzieleniem gruntów kolejowych z uwolnieniem od wszelkich ciężarów hipotecznych czuli się pokrzywdzeni, aby najdalej do dnia 15 czerwca 1895 roszczenia swoje w tutejszym sądzie ustnie lub pisemnie zgłosili, gdyż inaczej ich milczenie uważanem będzie za przyzwolenie na bezciężarowe wydzielenie i przeniesienie gruntu kolejowego do księgi kolejowej, oraz że późniejsze zgłoszenia nie będą uwzględnione.
C. k. Sąd powiatowy.
Muszyna, 25 marca 1895.

L. 9047 (2779)
Zawiadamia się niewiadomego z miejsca pobytu Kalmana Schächtera, iż firma Schwanenfeld & Israelowicz wniosła przeciw niemu pozew drobiazgowy o 41 zł. 69 ct., który ustanowionemu dlań kuratorowi adw. dr. Glaserowi doręczonym zostaje.
Na pozew ten wyznaczono termin do rozprawy drobiazgowej na dzień 19 maja 1895 o 9 rano.
C. k. Sąd pow. miej. del.
Tarnów, 31 marca 1895.

L. 777 (2749 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Brzozowie w sporze ustnym Leiby Kellermana przeciw nieznanemu z miejsca pobytu Walentemu Olejce o zniesienie współwłasności realności pod lk. 25 w Brzozowie, w którym termin do rozprawy na dzień 14 maja 1895 się wyznacza, ustanawia dla Walentego Olejki kuratorem adwokata dr. Festenburga z Brzozowa.
O tem zawiadamia się niniejszem Walentego Olejkę z wezwaniem, aby ustanowionemu zastępcy swoje środki dowodowe udzielił, albo innego zastępcę sobie obrał lub sam się bronił.
C. k. Sąd powiatowy.
Brzozów, 22 stycznia 1895.

L. 1795 (2807 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Bukowsku powiadamia, że Juda Weinstein wniósł pod dniem 9 marca 1895 l. 1795 pozew przeciw Katarzynie Roczniak o zapłacenie 9 zł. 80 ct.
Dla niewiadomej z miejsca pobytu pozwanej ustanawia się kuratora w osobie p. Eugeniusza Kowalskiego w Bukowsku.
Do rozprawy wyznaczono termin na dzień 6 maja 1895 o godz. 9 rano.
Wzywa się pozwaną, aby przed wyznaczonym terminem ustanowiła sobie pełnomocnika, gdyż inaczej rozprawa odbędzie się z kuratorem.
C. k. Sąd powiatowy.
Bukowsko, 1 kwietnia 1895.

L. 2172 (2736 1—3)
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Jaśle na pozew Herscha Józefa Rubina de praes. 4 kwietnia 1895 l. 7172 w sprawie wekslowej tegoż przeciw Ludwikowi Graevemu pto 750 zł. z pn. ustanawia dla niewiadomego z miejsca pobytu Ludwika Graeve kuratora ad actum w osobie adwokata dr. Wiedigera ze substytucyą adwokata dr. Gaszyńskiego a doręczając pierwszemu nakaz zapłaty z 6 kwietnia 1895 l. 2172 wzywa pozwanego, aby albo ustanowionemu kuratorowi potrzebnych informacyi udzielił, albo też o miejscu swego pobytu sąd tutejszy zawiadomił, gdyż inaczej sam sobie skutki zaniedbania przypisze.
Jasło, 6 kwietnia 1895.

L. 2171 (2737 1—3)
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Jaśle na pozew Herscha Józefa Rubina de praes. 4 kwietnia 1895 l. 7171 w sprawie wekslowej tegoż przeciw Ludwikowi Graevemu pto 1200 zł. z pn. ustanawia dla niewiadomego z miejsca pobytu Ludwika Graeve kuratora ad actum w osobie adw. dr. Wiedigera ze substytucyą adw. dr. Gaszyńskiego a doręczając pierwszemu nakaz zapłaty z 6 kwietnia 1895 l. 2171 wzywa pozwanego, aby albo ustanowionemu kuratorowi potrzebnych informacyi udzielił, albo też o miejscu swego pobytu sąd tutejszy zawiadomił, gdyż inaczej sam sobie skutki zaniedbania przypisze.
Jasło, 6 kwietnia 1895.

L. 2173 (2735 1—3)
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Jaśle na pozew Herscha Józefa Rubina de praes. 4 kwietnia 1895 l. 2173 w sprawie wekslowej tegoż przeciw Ludwikowi Graevemu i Bronisławowi Sadowskiemu pto 3000 zł. z pn. ustanawia dla niewiadomego z miejsca pobytu Ludwika Graeve kuratora ad actum w osobie p. adwok. dr. Wiedigera ze substytucyą adw. dr. Gaszyńskiego a doręczając pierwszemu nakaz zapłaty z dnia 6 kwietnia 1895 l. 2173 wzywa pierwpozwanego, aby albo ustanowionemu kuratorowi potrzebnych informacyi udzielił, albo też o miejscu swego pobytu sąd tutejszy zawiadomił, gdyż inaczej sam sobie skutki zaniedbania przypisze.
Jasło, 6 kwietnia 1895.

L. 5278 (2777)
C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu uwiadamia z życia i miejsca pobytu nieznanego Henryka Edmunda hr. Potockiego, że na prośbę Banku zaliczkowego we Lwowie, ustanowionym został dla niego w sprawie egzekucyjnej Banku zaliczkowego we Lwowie jako prawonabywcy Jana Aleksandra Rosenstocka przeciw Aleksandrowi Szymanowskiemu o 1500 zł. wa. z pn., kurator w osobie adw. dr. Kormosza z zastępstwem adw. dr. Dawida i zarazem wzywa go, aby z tymże kuratorem się porozumiał, albo innego pełnomocnika sądowi wczas przedstawił, inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.
Przemyśl, 6 kwietnia 1895.

L. 566 (2738)
Jego Excellencya Prezydent c. k. wyższego sądu krajowego we Lwowie zamianował dla II-giej zwyczajnej kadencyi posiedzeń sądu przysięgłych na rok 1895 przed c. k. sądem obwodowym w Kołomyi dnia 24 czerwca 1895 o godzinie 9 rano rozpoczynającej się Prezydenta tegoż sądu Radcę dworu Modesta Piaseckiego przewodniczącym, zaś zastępcami przewodniczącego radców sądu krajowego: Aleksandra Stobieckiego, Włodzimierza Buczackiego, Zygmunta Langa, Henryka Karszniewicza i Tytusa Zajączkowskiego.
C. k. Radca Dworu i Prezydent sądu.
Kołomyja, dnia 18 kwietnia 1895.

L. 13941 (2730 1—3)
C. k. Sąd krajowy we Lwowie podaje do publicznej wiadomości, że uchwałą tegoż sądu z dnia 6 kwietnia 1895 l. 13941 uchylone zostało przedłużenie nad Adolfem Stefanem 2 im. Seligmannem, synem Karola Seligmanna, władzy ojcowskiej uchwałą c. k. sądu powiatowego w Uhnowie z dnia 2 września 1890 l. 6551 na czas nieograniczony zarządzone i że Adolf Stefan Seligmann współwłaściciel majętności Nowosiółki przednie, uznany został własnowolnym.
Lwów, 6 kwietnia 1895.

Prezes Rady nadzorczej

Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń

w Krakowie

zawiadamia Członków Towarzystwa, mających w myśl § 84 statutu prawo głosowania, że

trzydzieste czwarte zwyczajne

Zgromadzenie ogólne

odbedzie się

we czwartek d. 30 maja 1895 r. o godz. 11 przed południem w gmachu Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń przy ul. Basztowej pod l. 8 w Krakowie.

Przedmioty, mające przyjść pod obrady tegoż zgromadzenia, są następujące:

Sprawy ogólne Towarzystwa:

1. Odczytanie protokołu z posiedzenia Zgromadzenia Ogólnego z dnia 19 maja 1894 r.
2. Sprawozdanie Rady Nadzorczej z czynności jej, dokonanych w ubiegłym trzydziestym czwartym roku istnienia Towarzystwa.
3. Wybór jednego członka Rady Nadzorczej w myśl § 85 lit. b) do kadencyi z r. 1891, kończącej się w r 1897, w miejsce ś. p. Stanisława Starowieyskiego.

Dział ubezpieczeń od ognia.

4. Sprawozdanie Dyrekcyi z czynności w upłynionym roku trzydziestym czwartym.
5. Sprawozdanie Komisyi rachunkowej ze złożonych przez Dyrekcyę za ten rok rachunków — i zawiadomienie Zgromadzenia ogólnego o uchwale Rady Nadzorczej, powziętej w myśl § 93 ustęp 2 statutu, co do użycia przewyżki w dochodach działu ogniowego; oraz wnioski Rady Nadzorczej:
   a) co do udzielenia Dyrekcyi absolutoryum w dziale ogniowym;
   b) co do wyznaczenia funduszu dyspozycyjnego dla Rady Nadzorczej na rok 1895.

Dział ubezpieczeń od gradu.

6. Sprawozdanie Dyrekcyi z czynności w trzydziestym pierwszym roku, to jest w roku 1894.
7. Sprawozdanie Komisyi rachunkowej ze złożonych przez Dyrekcyę za ten rok rachunków — i zawiadomienie Zgromadzenia Ogólnego o pokryciu niedoboru w dziale gradowym w myśl § 40 ustępu 2-go statutu gradowego; oraz wniosek Rady Nadzorczej co do udzielenia Dyrekcyi absolutoryum w dziale gradowym.

Dział ubezpieczeń na życie.

8. Sprawozdanie Dyrekcyi z czynności w tym dziale w roku dwudziestym piątym, to jest w roku 1894 dokonanych.
9. Sprawozdanie Komisyi rachunkowej ze złożonych przez Dyrekcyę na ten rok rachunków — i zawiadomienie Zgromadzenia Ogólnego o użyciu przewyżki w dziale życiowym w myśl artykułu 6 statutu życiowego; oraz wniosek Rady Nadzorczej co do udzielenia Dyrekcyi absolutoryum w dziale życiowym

---

Po skończeniu spraw, dotyczących Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń odbędzie się

XX. ZGROMADZENIE OGÓLNE

Członków Towarzystwa wzajemnego kredytu

w Krakowie

(stosownie do § 8 statutu Towarzystwa).

Porządek dzienny:

1. Sprawozdanie Dyrekcyi z czynności w roku 1894.
2. Sprawozdanie Komisyi rachunkowej ze złożonych przez Dyrekcyę za r. 1894 rachunków — i wnioski Rady Nadzorczej;
   a) co do udzielenia Dyrekcyi absolutoryum z rachunków od 1 stycznia 1894 r. po dzień 31 grudnia 1894 r.;
   b) rozdział zysku w myśl § 8 lit. b) c) i f) statutu.

Kraków, dnia 21 kwietnia 1895.

Zygmunt Dembowski.

(Przedruk nie będzie płacony.)

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12. dom Wernera (Zarządca Wł. J. Weber) Papier z fabryki papieru J. Fijałkowskich.